

READY

SENSITIVE LANGUAGE REGARDING DISABILITY FOR A MORE INCLUSIVE SOCIETY

Project ref. 2021-1-ES01-KA210-ADU-000034019

Co-funded by
the European Union

ABOUT

DISCLAIMER:

Het project "**sensitive language REgArDing disability for a more inclusive societY - READY**" wordt medegefinancierd door de Europese Unie. De meningen en standpunten die worden geuit (in dit persbericht/publicatie/etc.) zijn uitsluitend bindend voor de auteur(s), Asociación Uno, ILA en Fighttthestroke, en komen niet noodzakelijkerwijs overeen met die van de Europese Unie of de Servicio Español para la Internacionalización de la Educación (SEPIE). Noch de Europese Unie, noch het Nationaal Agentschap SEPIE kan hiervoor verantwoordelijk worden gehouden.

PROJECT COORDINATOR:

- **Asociación para el desarrollo socioemocional de la persona, la sociedad y para la cooperación internacional UNO - Valencia, Spain**

PROJECT PARTNERS:

- **ILA, International Labour Association Partner - Amsterdam, Netherlands**

- **Fighttthestroke - Milan, Italy**

ILA

ILA
International
Labour Association
Partner

UNO

Asociación para el desarrollo
SocioEmocional de la persona, la
sociedad y para la cooperación
internacional Uno
Coordinator

Fightthestroke

Partner

ILA

UNO

Co-funded by
the European Union

INHOUD

Inleiding
tot het project

pag

4

Onderzoek
naar de nieuwste

pag

6

Hoofdstuk 1

Wetgevend kader
& Politieke situaties

pag

6

Hoofdstuk 2

Huidige staat van
Taalgebruik
& Uitdagingen en
barrières &
Culturele en
maatschappelijke
perspectieven

pag

15

Hoofdstuk 3

Educatieve
initiatieven

pag

28

Hoofdstuk 4

Beste en Slechtste
Praktijken,
Succesverhalen

pag

33

Project Mobiliteiten

pag

47

Workshops

pag

53

Conclusies

pag

61

Contacten

pag

62

Bevestiging

pag

62

Resouces

pag

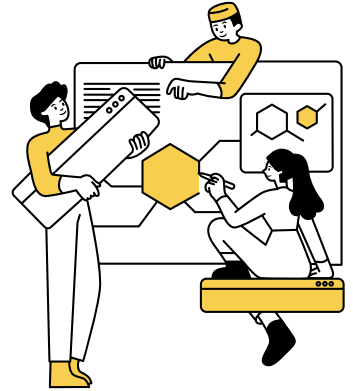
63

HET PROJECT

Inclusief taalgebruik probeert alle mensen met respect, waardigheid en onpartijdigheid te behandelen. Het is bedoeld om iedereen in de groep op te nemen en niemand uit te sluiten. "Gevoelige taal met betrekking tot handicaps voor een meer inclusieve samenleving" (READY) was een Erasmus+ KA210 project op het gebied van volwassenenonderwijs dat tot doel had trainers en opvoeders die werken met mensen met een handicap bewust te maken van het belang van het gebruik van gevoelige taal als instrument om inclusie en gelijkheid te bevorderen en discriminatie en stigmatisering van mensen met een handicap te helpen beëindigen. Om haar doelstellingen te bereiken, heeft READY de volgende maatregelen genomen:

- Onderzoek de huidige stand van zaken in het gebruik en het onderwijzen van gevoelige taal met betrekking tot handicaps in de nationale talen van de partners.
- 3 Internationale mobiliteiten tussen partners om de resultaten van dit onderzoek te bestuderen en workshops te ontwerpen (één per mobiliteit) om de doelgroep te trainen in het gebruik van inclusieve taal in het dagelijks leven en op het werk. Elke mobiliteit zal een thema hebben om een specifiek aspect van bevooroordeeld taalgebruik ten opzichte van handicaps aan te pakken.
- Productie van een Toolkit met alle resultaten en ontwikkelde methoden die gratis beschikbaar en downloadbaar zal zijn vanaf de project website.

De volgende pagina's zijn een samenvatting van de ervaring van het project en een overzicht van het onderzoek dat door de partners werd gedaan, een gedetailleerde beschrijving van de projectmobiliteiten, inclusief een lijst van nuttige oefeningen die gebruikt werden om de projectdoelstellingen te bereiken, samen met het creëren van deze Toolkit

DOELGROEP

De doelgroepen van het READY-project waren trainers en opvoeders die werken met mensen met een handicap. In veel landen hebben leraren niet het vertrouwen of de benodigde vaardigheden om inclusief onderwijs te geven. Inclusief onderwijs is slechts een klein onderdeel van de training die leraren krijgen en wordt niet altijd beoordeeld. Het idee dat opvoeders, zoals leerkrachten, training krijgen over inclusie wordt zelden gerealiseerd. Leraren krijgen vaak les over inclusie als bijzaak, in plaats van als centraal principe van alle training die ze krijgen. Samenwerking tussen opleiders binnen instellingen en tussen organisaties is ook belangrijk om hen te ondersteunen bij het aanpakken van de uitdagingen van diversiteit. Door hen erbij te betrekken, kunnen de partners de verschillende geïmplementeerde methoden en instrumenten beter bestuderen, samen nieuwe ontwerpen en de onmiddellijke impact van dit project in de dagelijkse activiteiten van de doelgroep observeren. Dit kan ook het startpunt zijn voor verschillende vervolgvactiteiten, waaronder een nieuw Erasmus+ KA2-project dat zich richt op het verder onderzoeken van instrumenten en methoden voor effectieve gevoelige communicatie en het ontwikkelen van enkele nieuwe technologische instrumenten om bevooroordeeld taalgebruik aan te pakken.

DE PARTNERS

- **Asociación Uno, Spanje (Coördinator):** "Asociación para el desarrollo SocioEmocional de la persona, la sociedad y para la cooperación internacional Uno" (Uno) is een no-profit organisatie opgericht in 2021 in Valencia, Spanje. Uno richt zich op levenslang leren en gelooft dat iedereen in staat moet zijn, en ernaar moet streven, om te studeren en zichzelf voortdurend te verbeteren. Door dit te doen, verbeteren we ook de samenleving waarin we leven. Uno's idee is dat individuen en de samenleving alleen volledig compleet kunnen zijn als ze leren met elkaar om te gaan en het beste van zichzelf te geven. Om dit proces te bevorderen, richt Uno haar activiteiten op vier gebieden: Sociale integratie; Gendergelijkheid; Ontwikkeling van competenties op het gebied van sociaal-emotionele intelligentie; en Duurzaamheid. Voor al deze problemen kunnen oplossingen alleen komen van een collectieve aanpak die individuen en hun gemeenschappen samenbrengt. Dit concept belichaamt volledig de geest achter Uno. Uno strijdt tegen de sociale uitsluiting van alle gemarginaliseerde groepen, sociale klassen die het grootste risico lopen om achterop te raken door problemen met sociale activiteiten, studies, het vinden van een baan, enz.
- **Fightthestroke, Italië:** De Fightthestroke Foundation, die sinds 2014 bestaat, heeft meer dan 1 miljoen mensen bereikt en meer dan 250 evenementen bijgewoond, dankzij het pleitbezorgingsvermogen en de inzet van haar oprichters. Als gerenommeerd pleitbezorger voor invaliditeit en patiëntenrechten is de Fightthestroke-casus beschreven in 5 boeken, 30 scripties en 4 wetenschappelijke publicaties. FightTheStroke gelooft in de mogelijkheid om een waardig leven te bieden aan mensen die een groot trauma hebben meegemaakt, zoals hersenletsel bij de geboorte of op jonge leeftijd, zodat ze meer naar mogelijkheden en sterke punten kunnen kijken dan naar verbeterpunten. FightTheStroke gelooft in de rol van het delen van ervaringen om steun te geven aan families die getroffen zijn door trauma, gerelateerd aan gezondheid en handicap. FightTheStroke gelooft in de zorg voor het individu als een eenheid en niet als een set organen die moet worden onderhouden en gerepareerd. FightTheStroke Foundation bestaat om tegemoet te komen aan de behoefte aan kennis en ondersteuning voor gezinnen die beïnvloed worden door de behandeling van een jonge beroerteoverlevende en met een handicap van Cerebral Palsy; om het bewustzijn te vergroten dat kinderen, zelfs degenen die nog niet geboren zijn, getroffen kunnen worden door mogelijk invaliderende hersenbeschadigingen; om de nieuwe generaties te inspireren en onderzoek en toepassing van ontwrichtende therapieën aan te moedigen.
- **ILA, Nederland:** ILA is een NGO die mechanismen biedt om de overdracht van kennis en ervaring tussen sectoren en landen te vergemakkelijken en nationale en internationale training, onderzoek en adviesprojecten uitvoert op het gebied van werkgelegenheid, ondernemerschap, beroepskwalificatie, migratie, vrijwilligerswerk, jongerenwerk en arbeidsverhoudingen. ILA werkt met mensen die het risico lopen gemarginaliseerd te raken en die te maken hebben met sociale obstakels. Hoewel de belangrijkste activiteiten van de organisatie gericht zijn op jongeren, zijn ze betrokken bij verschillende projecten voor de inclusie van volwassenen en senioren die het risico lopen op sociale uitsluiting, zoals het project "Upskilling Adults 45+, with Migrant Background" dat gericht is op het aanpakken van de problemen van (her)intreding op de arbeidsmarkt en in de gemeenschap van migranten uit de EU en daarbuiten en van terugkerende migranten. Wat betreft de omgang met gehandicapten zijn ze actief geweest in verschillende projecten, zoals het project "Shape Your Future", dat was opgezet om de jeugdwerkloosheid en armoede te bestrijden door de participatie van jonge gehandicapten te ondersteunen, met name in het arbeidsproces.

Co-funded by
the European Union

Partners implementeerden onderzoek in hun eigen land en de resultaten bevatten:

- Belangrijkste nationale wet- en regelgeving ter bevordering van gehandicaptenrechten en inclusie.
- Richtlijnen voor taalgebruik in officiële documenten en openbare communicatie.
- Politieke situaties
- Culturele, maatschappelijke of systemische barrières voor de implementatie van gevoelig taalgebruik.
- Weerstand of controverses.
- De houding van het publiek tegenover mensen met een handicap.
- Invloed van cultuur, tradities en media op taalgebruik.
- Enquêteresultaten of studies die de huidige trends in taalgebruik belichten.
- Voorbeelden uit de praktijk van stigmatiserend vs. gevoelig taalgebruik.
- Curriculumintegratie voor gevoelig taalgebruik.
- Trainingsprogramma's voor opvoeders en trainers.
- Gedragsveranderingen
- Aanbevelingen voor het bevorderen van inclusief taalgebruik.
- Beste praktijken uit andere landen of regio's.
- Casestudies waarbij gevoelig taalgebruik tot positieve resultaten leidde.
- Getuigenissen van mensen met een handicap of hun belangenbehartigers.

HOOFDSTUK 1
WETGEVEND KADER
EN POLITIEKE SITUATIES

1.1 ITALIË

De Italiaanse grondwet - Deze werd aangenomen in 1948 en stelt Italië vast als een democratische republiek en garandeert alle burgers basisrechten. De grondwet voorziet in een parlement met twee kamers, een onafhankelijke rechterlijke macht en een systeem van checks and balances tussen de verschillende takken van de regering. De artikelen 2, 3 en 4 van de Italiaanse grondwet bevatten belangrijke beschermingen voor de rechten van mensen met een handicap:

Artikel 2:

- Garandeert de onschendbare mensenrechten voor alle burgers, ook die met een handicap. Garandeert de bescherming van fundamentele persoonlijke rechten.

Artikel 3:

- Verbiedt discriminatie en garandeert gelijke sociale waardigheid en gelijkheid voor de wet. Biedt een grondwettelijke basis voor gehandicaptenrechten en -wetten.
- Roept op tot volledige deelname van alle burgers aan het sociale, economische en politieke leven. Verplicht tot het wegnemen van belemmeringen voor gehandicapten.

Artikel 4:

- Verplicht de staat om omstandigheden te bevorderen die mensenrechten en gelijke waardigheid effectief maken.
- Dit geldt voor het vergemakkelijken van de uitoefening van rechten en participatie voor burgers met een handicap door middel van aanpassingen.

Samengevat verankeren deze artikelen in de grondwet non-discriminatie, menselijke waardigheid, gelijke rechten en de plicht van de staat om burgers met een handicap in staat te stellen volledig deel te nemen aan de mogelijkheden van de samenleving. Ze vormen de hoeksteen voor gehandicaptenrechten en inclusie onder de Italiaanse wet.

Specifieke wetten over invaliditeitsrechten, diensten, toegankelijkheid, onderwijs, werkgelegenheid, enz. zijn de mechanismen om deze grondwettelijke principes te implementeren en inhoud te geven voor de Italiaanse gehandicapte bevolking. Maar het begint met de rechten en bescherming die worden erkend in Artikel 2, 3 en 4.

Het werknemersstatuut (Statuto dei Lavoratori) - aangenomen in 1970 en garandeert basisrechten voor werknemers, zoals bescherming tegen onrechtvaardig ontslag, het recht om te staken en het recht om deel te nemen aan vakbondsactiviteiten. Het vormt de basis van de Italiaanse arbeidswetgeving. Wet 118/1971 is een andere belangrijke Italiaanse wet met betrekking tot handicaps die ik had moeten opnemen. Hier zijn de belangrijkste details:

- Volledige titel: "Omzetting in wet van het wetsdecreet betreffende voorzieningen ten gunste van burgerlijke invaliden".
- Aangenomen in 1971 om extra rechten en voordelen te geven aan gehandicapte burgers in Italië.
- Toekenning van nieuwe invaliditeitspensioenen aan burgers met een permanente vermindering van de arbeidscapaciteit, zelfs op jonge leeftijd. Verhoging van de bedragen voor bestaande invaliditeitspensioenen.
- Invoering van integratietoelagen voor gehandicapten die werken op reguliere werkplekken en in opvanghuizen/sociale coöperaties die gehandicapten in dienst hebben.
- Financiële steun voor technische apparatuur en uitgaven voor thuiszorg om de autonomie en levenskwaliteit te verbeteren.
- Gratis passen voor het openbaar vervoer voor mensen met een ernstige handicap.
- Oprichting van het Nationaal Fonds voor Burgergehandicapten om de uitvoering van dit en ander beleid ter ondersteuning van gehandicapten te financieren.

Samengevat breidde Wet 118/1971 het welzijn en de uitkeringen voor gehandicapten uit op gebieden zoals pensioenen, uitkeringen, hulpmiddelen voor toegankelijkheid, vervoer en ondersteuning bij tewerkstelling. Het betekende een grote stap voorwaarts in de Italiaanse sociale voorzieningen voor gehandicapten.

Wet 517 van 1977 was een mijlpaal voor de integratie van studenten met een handicap in het onderwijs. Het stelde hun recht vast om zich in te schrijven in reguliere scholen op alle niveaus, van basisonderwijs tot universiteit. Scholen moeten gehandicapte leerlingen toelaten en ondersteuning bieden zoals gespecialiseerde leerkrachten, op maat gemaakte leerplannen voor elk kind en het verwijderen van architecturale barrières. Dit had als doel gelijke onderwijskansen te bevorderen door integratie. De volledige titel van de wet was "Bepalingen voor hulp, sociale integratie en rechten van gehandicapten". Door reguliere scholen te verplichten gehandicapte leerlingen op te vangen, wilde de wet voldoen aan het grondwettelijke principe om hen volledig te laten participeren in de maatschappij. Er werden fondsen toegewezen voor verbeteringen aan de toegankelijkheid en voor gespecialiseerde training van leerkrachten. In het algemeen betekende Wet 517 van 1977 in die tijd een grote vooruitgang voor de integratie van gehandicapten in het onderwijs. Het was een pionier in het concept van mainstreaming en beïnvloedde latere beleidslijnen zoals Kaderwet 104 die geïntegreerd onderwijs voorschrijft. De uitvoering blijft een uitdaging, aangezien veel gehandicapte leerlingen nog steeds niet voldoende onderwijs krijgen steunt. Maar de wet was baanbrekend in Italië voor het vastleggen van rechten en normen voor inclusief onderwijs.

Co-funded by
the European Union

Andere belangrijke wetten op dit gebied zijn:

- Wet 104/1992 - Ook bekend als de "Kaderwet voor Bijstand, Sociale Integratie en Rechten van Personen met een Handicap", legt rechten vast zoals gratis gezondheidszorg, toegankelijke openbare ruimten en vervoer, geïntegreerd onderwijs, beroepsopleidingen en financiële bijstand voor gehandicapten. Het voorziet ook in betaald verlof voor verzorgers.
- Wet 68/1999 - Bekend als de "Verordeningen inzake het recht op werk voor gehandicapten", verplicht bedrijven met meer dan 15 werknemers een quotum van minstens 7% gehandicapte werknemers aan te houden. Bij niet-naleving kunnen boetes worden opgelegd. De wet is bedoeld om integratie op de werkplek te bevorderen.
- Wet 18/2009 - Ratificeerde het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap. De wet nam EU-richtlijnen over nondiscriminatie en toegankelijkheid aan en breidde de rechten van mensen met een handicap uit op gebieden als zelfstandig wonen, persoonlijke mobiliteit, revalidatie en technologische hulpmiddelen.
- Wet 107/2010 - Verplicht geïntegreerd onderwijs voor leerlingen met een handicap in reguliere klaslokalen. Scholen moeten ondersteunende diensten en geïndividualiseerde onderwijsplannen bieden die zijn afgestemd op de behoeften van leerlingen met een handicap.
- Wet 112/2016 - De wet "Dopo di Noi" ("Na ons") creëerde een ondersteuningssysteem voor mensen met een handicap zonder familie, om hun welzijn en huisvesting te beschermen nadat hun verzorgers zijn overleden. Bevat voorzieningen zoals speciale huisvesting en financiële bijstand.
- The Zan Bill - Een wetsvoorstel tegen homofobie, transfobie, vrouwenhaat en ableïsme dat haatzaaien en geweld tegen LGBTQ+'ers, vrouwen en mensen met een handicap wil bestraffen. Het wetsvoorstel is in 2020 door het lagerhuis van het parlement aangenomen, maar is in de Senaat blijven liggen.

Bovendien moeten we bedenken dat Italië deel uitmaakt van de Europese Unie, dus we moeten rekening houden met een aantal mijlpalen van de EU die elk land moet opnemen in zijn juridische en civiele systeem.

Het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) en het daarmee samenhangende Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) zijn zeer relevant voor de rechten van personen met een handicap in Italië. Hier zijn enkele belangrijke punten:

- Italië ratificeerde het EVRM in 1955 en stemde ermee in de burgerlijke en politieke rechten die in het verdrag zijn vastgelegd, te handhaven. Dit is wettelijk bindend.
- Verschillende artikelen van het EVRM hebben betrekking op de rechten van personen met een handicap, zoals het recht op leven, het verbod op onmenselijke/vernederende behandelingen en respect voor het privé- en gezinsleven.
- Het EHRM behandelt zaken over vermeende schendingen van het EVRM. Het heeft uitspraken gedaan tegen Italië met betrekking tot handicaps op gebieden als toegankelijk vervoer, discriminatie op de arbeidsmarkt en inclusief onderwijs.
- In de zaak Ceraolo tegen Italië (2015) oordeelde het EHRM bijvoorbeeld dat Italië het EVRM had geschonden door geen redelijkerwijs aangepast vervoer te bieden aan een man met mobiliteitsbeperkingen.
- Wanneer het EHRM een land veroordeelt, schept het een juridisch precedent waar het land zich vervolgens aan moet houden en zijn wetten dienovereenkomstig moet aanpassen.
- Het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens leggen dus normen vast voor de rechten van mensen met een handicap die Italië moet integreren in zijn nationale wetten en beleid om verdere sancties te voorkomen.
- In het algemeen is het Europese mensenrechtensysteem in de loopder tijd een belangrijk mechanisme geweest voor het bevorderen van de rechten en bescherming van mensen met een handicap in Italië.

Co-funded by
the European Union

Europese strategie inzake handicaps 2021-2030 ,omdat deze belangrijke richtlijnen bevat voor gehandicaptenrechten en inclusie die van invloed zijn op Italië als lidstaat van de Europese Unie. Hier zijn enkele belangrijke punten:

- Goedgekeurd door de Europese Commissie in 2021 om de rechten en inclusie van mensen met een handicap in de hele EU verder te bevorderen in de komende tien jaar.
- Omvat gebieden als toegankelijkheid, zelfstandig wonen, onderwijs, werkgelegenheid, gezondheid, sociale voorzieningen, politieke participatie, wetgeving inzake gelijkheid.
- Roept op tot het wegnemen van belemmeringen en het verbeteren van de toegankelijkheid in sectoren als transport, infrastructuur, digitale technologie en overheidsdiensten.
- Streeft ernaar dat mensen met een handicap gelijke toegang hebben tot gezondheidszorg, onderwijs en mogelijkheden om een leven lang te leren.
- Streeft ernaar de werkgelegenheidskansen te vergroten en de werkgelegenheidskloof voor gehandicapten te verkleinen.
- Bevordert een toereikend minimuminkomen, invaliditeitspensioenen en steun voor verzorgers voor een fatsoenlijke levensstandaard. Toezicht houden op de uitvoering en vooruitgang in EU-landen door middel van periodieke rapportage en evaluatie.

Als EU-lid wordt van Italië verwacht dat het maatregelen invoert die aansluiten bij de doelen en prioriteiten van de Europese strategie inzake handicaps tegen 2030.

1.2 SPANJE

In het hedendaagse Spanje, net als in veel andere delen van de wereld, is het discours rond handicaps en het gebruik van taal bij het aanpakken van deze belangrijke kwestie zijn aanzienlijk geëvolueerd. Dit onderzoeksartikel gaat in op het complexe kruispunt van handicaps en gevoelig taalgebruik binnen de Spaanse context, en werpt licht op het belang van taal als middel voor zowel empowerment als discriminatie. De manier waarop individuen en de samenleving in het algemeen tegen handicaps aankijken, erover discussiëren en ermee omgaan, kan een diepgaande invloed hebben op de levenservaringen van mensen met een handicap. Als zodanig is het begrijpen van de nuances van taal in deze context van het grootste belang.

ACHTERGROND EN CONTEXT

Handicaps omvatten een breed scala aan aandoeningen, van fysieke beperkingen tot cognitieve verschillen, en ze beïnvloeden individuen gedurende het hele leven. Volgens de Wereldgezondheidsorganisatie leeft ongeveer 15% van de wereldbevolking met een of andere vorm van handicap, waardoor het een belangrijke en diverse demografische groep is (WHO, 2021). In Spanje, zoals in veel ontwikkelde landen, is de prevalentie van handicaps gestaag toegenomen als gevolg van factoren zoals de vergrijzing en de vooruitgang in medische diagnose en behandeling. Historisch gezien werd de behandeling van personen met een handicap in Spanje, net als in andere delen van de wereld, gekenmerkt door discriminatie, segregatie en stigmatisering. In de afgelopen decennia heeft er echter een paradigmaverschuiving plaatsgevonden in de manier waarop de samenleving tegen handicaps aankijkt en ermee omgaat. Deze verschuiving is beïnvloed door de beweging voor de rechten van mensen met een handicap, die pleit voor gelijke rechten, toegankelijkheid en inclusie voor mensen met een handicap.

Co-funded by
the European Union

VERKLARING VAN HET PROBLEEM

Hoewel er vooruitgang is geboekt in de erkenning van de rechten van personen met een handicap, blijven er uitdagingen op het gebied van taal en communicatie. Ongevoelig taalgebruik en negatieve stereotypen blijven bestaan in verschillende aspecten van de Spaanse samenleving, waaronder de media, het onderwijs en de arbeidsmarkt. Het gebruik van ongevoelig taalgebruik kan maatschappelijke vooroordelen versterken, integratie-inspanningen belemmeren en de kansen en het welzijn van mensen met een handicap beperken.

ONDERZOEKSDOELSTELLINGEN EN BEPERKINGEN

Dit onderzoeksdocument probeert verschillende belangrijke doelstellingen te bereiken:

- De huidige situatie van handicaps in Spanje onderzoeken, inclusief prevalentie, demografie en maatschappelijke attitudes.
- Het concept van gevoelige taal en de betekenis ervan bij het omgaan met handicaps onderzoeken.
- De impact van ongevoelig taalgebruik op personen met een handicap en hun ervaringen in de Spaanse samenleving onderzoeken.
- De rol van taal in de representatie van de media, het onderwijs en de werkgelegenheid van mensen met een handicap in Spanje analyseren.
- Inzicht geven in bestaande richtlijnen en best practices voor het gebruik van gevoelig taalgebruik en het bevorderen van inclusie.

BELANG VAN HET ONDERZOEK

Dit onderzoek is van groot belang voor verschillende belanghebbenden, waaronder beleidsmakers, onderwijzers, mediaprofessionals en het publiek. Door de implicaties van taal in de context van handicaps te begrijpen, is het mogelijk om bij te dragen aan een meer inclusieve en rechtvaardige samenleving. Bovendien wil dit onderzoek mensen bewust maken van het belang van respectvol en inclusief taalgebruik als het gaat om handicaps.

TOEPASSINGSGEBIED EN BEPERKINGEN

Het is belangrijk om de reikwijdte en beperkingen van dit onderzoek te erkennen. Hoewel het onderzoek zich voornamelijk richt op de Spaanse context, kan het inzichten putten uit internationale perspectieven en richtlijnen over handicaps en taalgevoeligheid. Het onderzoek is beperkt tot deskresearch en het verzamelen van primaire gegevens valt buiten de reikwijdte. Bovendien kunnen de snel veranderende aard van taal en maatschappelijke attitudes de relevantie van bepaalde bevindingen in de loop van de tijd beïnvloeden. In de volgende secties gaat dit onderzoeksdocument dieper in op deze kwesties en biedt het een uitgebreide verkenning van handicaps en gevoelig taalgebruik in Spanje. Door bestaande literatuur, mediaportretten, onderwijs en werkgelegenheidspraktijken te onderzoeken, wil dit artikel bijdragen aan het huidige discours rondom handicaps en een meer inclusieve en respectvolle samenleving voor iedereen bevorderen.

HISTORISCHE ACHTERGROND

De weg naar inclusie van mensen met een handicap in Spanje is gemarkeerd door belangrijke historische ontwikkelingen en verschuivingen in de maatschappelijke houding. Hier zijn enkele belangrijke mijlpalen:

- Vroege geschiedenis: Historisch gezien werden mensen met een handicap in Spanje, net als in veel andere delen van de wereld, vaak gemarginaliseerd en gediscrimineerd. Ze werden vaak geïstitutionaliseerd of aan het zicht van het publiek onttrokken.
- Grondwet van 1982: De Spaanse grondwet van 1982 legde de basis voor de erkenning en bescherming van de rechten van personen met een handicap. Het verklaarde het principe van gelijkheid en nondiscriminatie (Artikel 14) en vestigde het kader voor sociaal beleid gericht op integratie en inclusie.
- 1986: Wet op de Integratie van Gehandicapten (LISMI): Deze wet markeerde een scharniermoment in de inzet van Spanje voor de integratie van gehandicapten. Er werden verschillende maatregelen vastgesteld om gelijke kansen en de integratie van gehandicapten te bevorderen. mensen met een handicap in de samenleving. LISMI introduceerde positieve actie op het gebied van werkgelegenheid, toegankelijkheidsnormen en ondersteunende diensten.
- 2006: Het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap (CRPD): Spanje ratificeerde de CRPD in 2008 en bevestigde daarmee opnieuw zijn inzet om de rechten van mensen met een handicap te beschermen. Het verdrag benadrukt de principes van gelijkheid, non-discriminatie en inclusie.

BELANGRIJKSTE WETTEN EN AANBEVELINGEN

1986 - De Wet Sociale Integratie Gehandicapten (LISMI): Deze wet heeft verschillende herzieningen en amendementen ondergaan, maar is nog steeds een fundamenteel stuk wetgeving voor de integratie van gehandicapten in Spanje. Het stelt het kader vast voor het bevorderen van toegankelijkheid, onderwijs, werkgelegenheid en sociale participatie voor mensen met een handicap.

Toegankelijkheidswetten: Spanje heeft verschillende wetten en regels geïmplementeerd om de toegankelijkheid voor mensen met een handicap te garanderen. Hieronder vallen wetten die voorschrijven dat openbare ruimten, vervoer en websites toegankelijk moeten zijn. Spanje heeft sinds 2003 wetgeving met betrekking tot universele toegankelijkheid, krachtens Wet 51/2003, van 2 december, inzake gelijke kansen, non-discriminatie en universele toegankelijkheid voor personen met een handicap (LIONDAU, hierna LIONDAU genoemd), die vervolgens werd samengevoegd en geïntegreerd met andere wettelijke regelingen (Wet 13/1982, van 7 april en Wet 49/2007, van 26 december) in Koninklijk Wetgevend Decreet 1/2013, van 29 november, ter goedkeuring van de geconsolideerde tekst van de Algemene Wet inzake de rechten van personen met een handicap en hun sociale integratie.

2011 - Nationale strategie inzake handicaps: Spanje heeft een Nationale Strategie Gehandicapten ontwikkeld die beleid en acties beschrijft om de inclusie van mensen met een handicap te bevorderen. De strategie omvat maatregelen om de toegankelijkheid, het onderwijs, de werkgelegenheid en het zelfstandig wonen te verbeteren.

Gebruik van gevoelige taal: In de afgelopen jaren is er steeds meer nadruk gelegd op het gebruik van gevoelige en inclusieve taal wanneer er wordt verwezen naar mensen met een handicap. Verschillende organisaties en belangengroepen voor mensen met een handicap in Spanje hebben richtlijnen gepubliceerd over gepast taalgebruik. Deze richtlijnen moedigen het gebruik van persoon-eerst taalgebruik aan, waarbij de persoon wordt benadrukt vóór de handicap (bijv. "persoon met een handicap" in plaats van "gehandicapte persoon"). Het vermijden van denigrerende termen en stereotypen wordt ook benadrukt.

Co-funded by
the European Union

POLITIEKE OMSTANDIGHEDEN

In Nederland worden de rechten van gehandicapten doorgaans behandeld binnen het bredere kader van mensenrechten en inclusiviteit. De Nederlandse overheid heeft stappen ondernomen om gelijke rechten en kansen voor mensen met een handicap te garanderen. Dit omvat antidiscriminatiewetten, toegankelijkheidsvoorschriften en beleid gericht op het verbeteren van de kwaliteit van leven voor mensen met een handicap. Nederland zet zich in voor de bevordering van de rechten en inclusie van personen met een handicap. Naast het wettelijke kader zijn er verschillende politieke benaderingen en initiatieven om deze agenda vooruit te helpen. Hier volgen enkele opmerkelijke politieke standpunten en strategieën:

- Ratificatie van internationale verdragen: Nederland heeft in 2016 het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap (UNCRPD) geratificeerd. Hoewel dit een wettelijke verplichting is, geeft het ook aan dat het een belangrijke stap is in de richting van een betere bescherming van de rechten van mensen met een handicap. politieke wil om nationaal beleid af te stemmen op internationale normen.
- Interdepartementale samenwerking: Verschillende ministeries en overheidsdepartementen hebben samengewerkt om de rechten en inclusie van mensen met een handicap te promoten. Deze interdepartementale aanpak zorgt ervoor dat de inclusie van personen met een handicap geïntegreerd wordt in verschillende sectoren, zoals onderwijs, werkgelegenheid en gezondheidszorg.
- Participatie van personen met een handicap: De Nederlandse overheid bevordert de participatie van personen met een handicap in besluitvormingsprocessen die hen aangaan. Deze participatieve aanpak zorgt ervoor dat het beleid wordt afgestemd op de behoeften en ervaringen van degenen die er direct mee te maken hebben.
- Initiatieven van lokale overheden: Gemeenten in Nederland zijn cruciaal bij het bevorderen van de rechten van gehandicapten en inclusie. Veel lokale overheden hebben programma's en strategieën opgezet die zijn afgestemd op de specifieke behoeften van hun gemeenschap.
- Bewustmakingscampagnes: De regering heeft in samenwerking met ngo's en andere belanghebbenden bewustmakingscampagnes opgezet om stereotypen, vooroordelen en schadelijke praktijken met betrekking tot personen met een handicap te bestrijden.
- Steun voor NGO's en maatschappelijke organisaties: De Nederlandse overheid biedt steun aan niet-gouvernementele organisaties (NGO's) en maatschappelijke organisaties die zich bezighouden met gehandicaptenrechten en inclusie. Deze samenwerking zorgt ervoor dat grassroots initiatieven en stemmen uit het veld worden meegenomen in de beleidsvorming.
- Budgettaire verplichtingen: Hoewel begrotingstoewijzingen kunnen worden gezien als praktisch, geven ze ook een politiek engagement aan. De Nederlandse regering wijst middelen toe die specifiek bestemd zijn voor projecten en initiatieven ter bevordering van de rechten van gehandicapten en inclusie.
- Internationale belangenbehartiging: Op het internationale toneel is Nederland een uitgesproken pleitbezorger voor de rechten van mensen met een handicap. Het land werkt vaak samen met andere landen en internationale instanties om de rechten van mensen met een handicap te bevorderen en best practices uit te wisselen.
- Samenwerking met de particuliere sector: De Nederlandse overheid werkt samen met de particuliere sector om de integratie van mensen met een handicap op de werkplek te bevorderen. Dit omvat initiatieven om bedrijven aan te moedigen mensen met een handicap in dienst te nemen en hun werkplekken toegankelijker te maken.

- Focus op digitale toegankelijkheid: Nu de wereld steeds digitaal wordt, heeft Nederland benadrukt dat digitale platforms en diensten voor iedereen toegankelijk moeten zijn, ook voor mensen met een handicap.
- Wetgeving en beleid: Nederland heeft verschillende beleidsmaatregelen en wetgeving geïmplementeerd die gericht zijn op het bevorderen van de rechten van mensen met een handicap. Het land heeft in 2016 het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap (UNCPRD) geratificeerd, waarin het belang van volledige en effectieve participatie en inclusie in de samenleving wordt onderstreept. Deze ratificatie heeft de inzet van het land voor het verbeteren van de toegankelijkheid en het waarborgen van gelijke kansen voor mensen met een handicap verder versterkt.
- Inclusief onderwijs: Nederland heeft een inclusief onderwijsbeleid aangenomen dat gericht is op de integratie van kinderen met speciale behoeften in reguliere scholen. Dit beleid is gebaseerd op de overtuiging dat alle kinderen, ongeacht hun capaciteiten of handicaps, recht hebben op onderwijs in een reguliere schoolomgeving.
- Bewustwording en acceptatie: De Nederlandse overheid en verschillende NGO's hebben campagnes gelanceerd om het bewustzijn over handicaps te vergroten en acceptatie te bevorderen. Deze campagnes zijn erop gericht stereotypen te doorbreken en begrip te kweken.
- Toegankelijkheid: De Nederlandse overheid heeft aanzienlijke inspanningen geleverd om de toegankelijkheid van openbare ruimten, vervoer en andere gebieden te verbeteren. Er zijn regels van kracht om ervoor te zorgen dat openbare gebouwen en vervoer toegankelijk zijn voor mensen met een handicap.
- Werkgelegenheid: De Nederlandse overheid heeft ook stappen gezet om de werkgelegenheid voor mensen met een handicap te bevorderen. Er zijn initiatieven en stimulansen om werkgevers aan te moedigen gehandicapten in dienst te nemen.
- Publieke perceptie: Hoewel er altijd individuele verschillen in houding zijn, heeft het Nederlandse publiek over het algemeen een positieve en begripvolle houding ten opzichte van mensen met een handicap. Dit is het resultaat van culturele waarden en de inspanningen van bewustmakingscampagnes.
- Uitdagingen: Ondanks de vele positieve stappen zijn er nog steeds uitdagingen. Sommige mensen met een handicap vinden dat er nog ruimte is voor verbetering, vooral op gebieden als werkgelegenheidskansen, toegankelijkheid en sociale integratie.

WETGEVEND KADER

- Wet gelijke behandeling handicap of chronische ziekte (WGBH/CZ) - Deze wet werd ingevoerd in 2003 en verbiedt discriminatie op grond van handicap of chronische ziekte op het gebied van werkgelegenheid, beroepsopleiding en huisvesting. De wet werd later in 2016 uitgebreid naar goederen en diensten.
- Participatiewet - Deze wet werd geïmplementeerd in 2015 en combineerde verschillende wetten met betrekking tot werk en uitkeringen. Het doel is om meer mensen met een handicap of langdurige ziekte aan een baan te helpen, waarbij de nadruk ligt op hun mogelijkheden in plaats van op hun beperkingen.
- Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) - Deze wet verplicht gemeenten om ondersteuning te bieden aan mensen die moeite hebben om zelfstandig te wonen of deel te nemen aan de samenleving vanwege een lichamelijke of verstandelijke beperking of een chronische ziekte. Dit kan in de vorm van woningaanpassingen, mobiliteitshulpmiddelen of sociale activiteiten.
- Het Bouwbesluit - Deze verordening biedt richtlijnen en eisen voor de toegankelijkheid van gebouwen en zorgt ervoor dat openbare gebouwen en woningen toegankelijk en bruikbaar zijn voor iedereen, inclusief mensen met een handicap.

Co-funded by
the European Union

- Wet op het primair onderwijs - Deze wet zorgt ervoor dat kinderen met een handicap recht hebben op inclusief onderwijs, waardoor ze waar mogelijk naar reguliere scholen kunnen gaan. Als dat niet mogelijk is, zijn er scholen voor speciaal onderwijs.
- Wet personenvervoer 2000 - Deze wet vereist dat het openbaar vervoer voor iedereen toegankelijk is, ook voor mensen met een handicap. De wet geldt voor bussen, trams en metro's.

VOORDELEN

De WIA-uitkering is de uitkering die je krijgt als je door ziekte of handicap niet kunt werken of minder verdient dan je eerdere inkomen uit arbeid. Je vraagt de WIA- uitkering aan als je bijna 2 jaar (104 weken) ziek bent en door de ziekte of handicap nog maar 65% of minder van je vroegere inkomen kunt verdienen. Onder de WIA moet je zoveel mogelijk werken. De WIA omvat twee regelingen:

- WGA: Return to Work (Partially or temporarily completely Disabled Persons) Scheme, voor mensen die tijdelijk of gedeeltelijk (minstens 35%) arbeidsongeschikt zijn.
- IVA: Volledige Invaliditeitsuitkering, voor mensen die volledig (minstens 80%) en permanent arbeidsongeschikt zijn.

RICHTLIJNEN VOOR TAALGEBRUIK IN OFFICIËLE DOCUMENTEN EN OPENBARE MEDEDELINGEN

In Nederland wordt inclusief taalgebruik aangemoedigd in officiële documenten en openbare communicatie om gelijkheid te bevorderen en discriminatie te voorkomen. De richtlijnen van het Nederlandse Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid geven de volgende aanbevelingen:

- Persoonlijke taal: Zet de persoon vóór de beperking. In plaats van 'persoon met een handicap' gebruik je 'persoon met een handicap'.
- Vermijd negatieve termen: Gebruik geen denigrerende of negatieve termen. Gebruik neutrale taal die niet stigmatiseert of beledigt.
- Respecteer individuele voorkeuren: Sommige mensen geven de voorkeur aan specifieke terminologie. Gebruik, indien mogelijk, de termen die ze zelf gebruiken om hun beperking te beschrijven.
- Focus op vaardigheden: Benadruk de mogelijkheden van individuen in plaats van alleen hun beperkingen. Richt je niet te veel op beperkingen.
- Vermijd clichés en stereotypen: Vermijd clichés of stereotypen die misvattingen in stand kunnen houden.
- Wees specifiek en nauwkeurig: Gebruik, indien relevant, specifieke termen om de handicap van een persoon nauwkeurig te beschrijven (bijv. 'rolstoelgebruiker' in plaats van 'rolstoelgebonden').
- Persoongerichte taal: Zet de persoon centraal in je taalgebruik. Gebruik in plaats van 'slachtoffer van' 'overlevende van'.
- Vermijd medelijdende taal: Gebruik geen taal die medelijden of sympathie oproept. Focus op empowerment en onafhankelijkheid.
- Gebruik duidelijke taal: Houd de taal duidelijk en eenvoudig zodat iedereen de boodschap kan begrijpen.
- Respecteer privacy: Geef geen persoonlijke informatie over iemands handicap vrij zonder zijn of haar toestemming.
- Training over gevoeligheid: Bied personeel en communicatoren training om ervoor te zorgen dat ze gepast taalgebruik begrijpen en gebruiken.

Co-funded by
the European Union

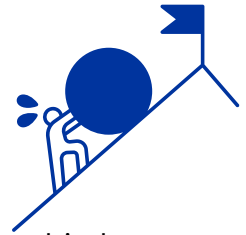
HOOFDSTUK 2

HUIDIGE STAAT VAN TAALGEBRUIK & UITDAGINGEN EN BARRIERES & CULTURELE EN MAATSCHAPPELIJKE PERSPECTIEVEN

2.1 ITALIË

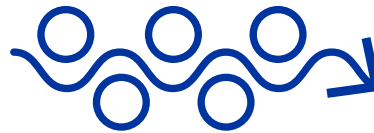

WEERSTAND OF CONTROVERSE

De meeste problemen en controverses in Italië hebben betrekking op de volgende gebieden:

- Toegankelijkheid - Veel openbare ruimtes, gebouwen en vervoer zijn niet goed toegankelijk voor mensen met een handicap. Blinde mensen kunnen zich bijvoorbeeld soms niet gemakkelijk verplaatsen in de stad. Er is niet genoeg braille-informatie en verkeerslichten met geluid.
- Werkgelegenheid - Mensen met een handicap ondervinden vaak problemen bij het vinden van een baan door het gebrek aan adequate infrastructuur op de werkplek.
- Gezondheidszorg - Toegang tot gezondheidszorg kan ingewikkeld zijn voor mensen met een handicap. Soms kunnen ziekenhuizen mensen met een handicap niet accepteren.
- Discriminatie - Mensen met een handicap hebben vaak te maken met vooroordelen en stereotypen die hun maatschappelijke participatie en levenskansen kunnen beïnvloeden.
- Hulp en ondersteuning - Families van mensen met een handicap moeten worstelen om de ondersteuning en hulp te krijgen die ze nodig hebben, "vechtend" tegen een ingewikkeld bureaucratisch systeem.
- Complexe regels en wetten - Wetten die betrekking hebben op mensen met een handicap zijn niet altijd gemakkelijk te begrijpen, wat verwarring scheidt en problemen oplevert voor mensen met een handicap bij het uitoefenen van hun rechten.

Enige informatie over hoe gevoelig de taal wordt gebruikt door Italiaanse mensen, en het soort taal dat wordt gebruikt om over handicaps te praten verandert vaak afhankelijk van de context, de omgeving en de mensen. Als de spreker zelf geen handicap heeft, zijn de meest gebruikte woorden om mensen bewust te maken van dat thema in Italië:

diversità' (=diversiteit), 'inclusione' (=inclusie), 'accessibilità' (=toegankelijkheid), 'disabilità' (=handicap), 'empatia' (=empathie), 'solidarietà' (=solidariteit), 'diritti' (=rechten), en 'sensibilizzazione' (=bewustzijn).

Deze woorden worden vaak gebruikt om begrip, acceptatie en steun voor personen met een handicap in de samenleving te bevorderen. Aan de andere kant, als iemand moet spreken rechtstreeks met mensen met een handicap is het belangrijk op te merken dat wat als gepast of wenselijk wordt beschouwd, in de loop der tijd kan veranderen. Wat niet verandert, is de noodzaak om respectvolle en persoonsgerichte taal te gebruiken wanneer we het over beperkingen hebben. Vanuit een ander gezichtspunt gebruiken mensen met een beperking een breed scala aan termen om hun moeilijkheden aan anderen te beschrijven, en de taal die ze gebruiken kan variëren op basis van hun individuele ervaringen en voorkeuren. Enkele veelgebruikte woorden zijn 'uitdagingen', 'beperkingen', 'barrières', 'worstelingen', 'beperkingen' en 'obstakels'.

HANDICAP

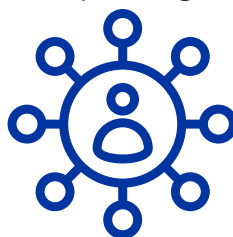
De houding ten opzichte van mensen met een handicap in Italië is veranderd, maar er bestaan nog steeds uitdagingen en misvattingen. De Italiaanse overheid heeft stappen ondernomen om inclusiviteit en gelijke rechten voor mensen met een handicap te bevorderen door middel van wetgeving en initiatieven die verschillende voordelen en aanpassingen bieden.

Het niveau van toegankelijkheid en bewustzijn kan echter variëren tussen verschillende regio's en gemeenschappen in Italië. Sommige segmenten van de samenleving zijn ondersteunend en begripvol, terwijl anderen er verouderde stereotypen op nahouden of niet goed op de hoogte zijn van handicaps. Er zijn inspanningen geleverd om de infrastructuur en openbare ruimten te verbeteren voor personen met een handicap, maar er kunnen nog steeds hiaten zijn.

In het dagelijks leven bewegen mensen met een handicap zich door een 'jungle' die bestaat uit architecturale barrières, onwetendheid, angst om anders te zijn en gebrek aan cultuur; een 'jungle' die zowel in de echte als in de 'virtuele' wereld bestaat. Deze 'jungle' creëert episodes van discriminatie die kunnen bestaan uit pesterijen, denigrerend gedrag, misbruik, pesten en fysieke en psychologische aanvallen, haatmisdrijven.

Invloed van cultuur, tradities en media op taalgebruik:

- In 1998 werd "Decalogo della buona informazione sulla disabilità" gepubliceerd door de Federazione Italiana per il Superamento dell'Handicap. Italië aanvaardde de aanbevelingen van de ONU- verdragen over de keuze om de eerste taal van een persoon te gebruiken in plaats van de eerste taal van een handicap, in 2007. In de media zijn er na deze aanbevelingen geen bijzondere veranderingen in het taalgebruik geweest, maar veel verenigingen (orde van journalisten, verenigingen) hebben een seminar over dit onderwerp gehouden.
- In 2017 schreef de vereniging FIABA, een non-profitorganisatie die alle architecturale en culturele barrières wil slechten, een "Carta deontologica sulla rappresentazione delle persone con disabilità" dat werd voorgesteld aan de journalisten en waarin hen werd gevraagd om correct taalgebruik te hanteren wanneer ze praten over mensen met een handicap.
- In 2021 erkende Italië LIS (Italiaanse gebarentaal) als officiële taal.
- In juni 1980 werd CIP, de Italiaanse tak van het Paralympisch Comité, opgericht met als doel 'het opzetten van een uniform proces voor de organisatie van sport voor mensen met een handicap', in 2009 werd FISDIR (Federazione Italiana Sport Paralimpici degli Intellettivo Relazionali) opgericht.

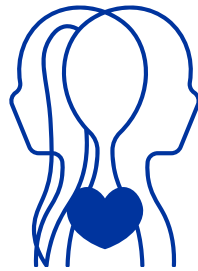
ENQUÊTERESULTATEN OF STUDIES DIE TRENDS IN TAALGEBRUIK

AANGEVEN

Wat is 'ableïsme' en hoe wijdverspreid is het in Italië? 'Nothing about us without us' empirisch onderzoek naar ableïsme in Italië (Franco Angeli, 2022), een collectief werk van Rosa Bellacicco, Silvia Dell'Anna, Ester Micalizzi en Tania Parisi, is gericht op het beantwoorden van deze twee vragen. Het centrale thema van de publicatie is inderdaad 'ableism', een systemisch onderdrukkend fenomeen dat mensen met een handicap benadeelt en zich uit in structuren, overtuigingen, vooroordelen en discriminerende houdingen tegenover hen.

Het idee voor een onderzoek naar 'ableïsme' kwam voort uit het bestaande onderzoeksproject ESI-P (Towards a Schoolwide Framework for the Evaluation of the Quality of School Inclusion: a Pilot Project), dat gefinancierd werd door de Vrije Universiteit van Bolzano en tot doel had een model te ontwikkelen voor de evaluatie van de kwaliteit van schoolinclusie. Onder de verschillende aspecten die in het project onderzocht werden, naast onderwijsstrategieën, de zelfeffectiviteit van leerkrachten en het welzijn van leerlingen, was er het aspect van attitudes, een onderwerp dat in de literatuur erg belangrijk is, maar waarvoor geen specifiek intersectioneel meetinstrument beschikbaar was. Deze techniek moet verschillende fundamentele kenmerken verbinden met de onderwijssituatie (in dit geval werden er vier herkend: ableïsme, seksisme, racisme en classisme). Het idee om deze techniek te ontwikkelen ontstond uit discussies tussen Silvia Dell'Anna, een onderzoeker aan de Vrije Universiteit van Bolzano en de indiener van het ESI-P project, Rosa Bellacicco, en Tania Parisi, onderzoekers aan het Departement Filosofie en Onderwijswetenschappen aan de Universiteit van Turijn. Ester Micalizzi, een promovenda aan de Universiteit van Genua, die ook betrokken was bij het ESI-P project, sloot zich vanaf het begin bij hen aan.

Ableïsme is, tenminste in Italië, minder bestudeerd dan andere onderdrukkende systemen, zoals seksisme of racisme. Hoewel er in de Italiaanse context een uitgebreide literatuur bestaat die de discriminatie van mensen met een handicap bestudeert en documenteert, ontbreekt het aan specifieke studies over de houding van degenen die zich schuldig maken aan dergelijke discriminatie. Voortbouwend op deze premissen wil deze publicatie deze leemte opvullen door een gemeenschappelijke definitie van ableïsme te identificeren, de verschillende vormen ervan te beschrijven, de gevolgen ervan te onderzoeken op het leven van degenen die het ervaren en de prevalentie ervan in Italië te meten aan de hand van specifiek onderzoek.

Een onderscheidend aspect van dit werk is dat, in overeenstemming met het principe van 'Nothing about Us without U', bedacht door de wereldwijde beweging voor rechten van gehandicapten, het onderzoek het volgende inhoud uitgevoerd met behulp van participatieve methoden en 'betrok een groep mensen met een handicap die ervaring hadden met ableïsme door persoonlijke ervaring of door studie en/of belangenbehartiging. Hun deelname aan het onderzoek - zoals vermeld in de inleiding - was van fundamenteel belang bij het ontwikkelen van een gedeelde definitie van ableïsme en het creëren van een instrument om het te meten.

Hoewel er bestaande meetschalen bestaan voor fenomenen als seksisme, classisme en racisme die gebruikt worden in empirische studies, was er geen specifiek instrument beschikbaar in de Italiaanse taal voor 'ableism'. Nadat de onderzoeksgroep de schaal had ontwikkeld, werd deze afgenomen bij een representatieve steekproef van 1500 volwassen Italianen. Aangezien de steekproef werd samengesteld met behulp van probabilistische technieken, kunnen de bevindingen over de prevalentie van ableïsme worden toegeschreven aan de algemene bevolking. Het is ook vermeldenswaard dat het onderzoek werd uitgevoerd vanuit een intersectioneel perspectief, aangezien het naast elkaar bestaan van verschillende kenmerken die vatbaar zijn voor discriminatie - zoals geslacht, leeftijd, ras, sociale klasse en capaciteiten - individuen blootstelt aan bepaalde vormen van discriminatie, waaronder meervoudige en intersectionele discriminatie.

Co-funded by
the European Union

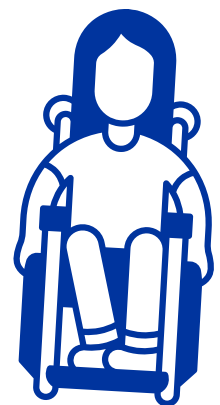
De publicatie is verdeeld in drie delen. Het eerste deel bevat empirische en theoretische elementen die helpen bij het definiëren en afbakenen van de reikwijdte van de studie. Een van de voorgestelde elementen is een reflectie op het concept van bekwaamheid door Fabrizio Acanfora (schrijver, universitair docent en activist die zich bezighoudt met wetenschappelijke verspreiding over autisme), een compilatie van definities van bekwaamheid uit de internationale literatuur en een overzicht van bestaande meetinstrumenten. Het tweede deel is gewijd aan het presenteren van de fasen en resultaten van het participatieve onderzoek dat werd uitgevoerd. Het is de moeite waard om op te merken dat binnen het onderzoek zelf, naast de meetschaal, ook twee definities van ableïsme werden geproduceerd, een beknopte en een andere meer uitgebreide en gearticuleerde. Het laatste deel bevat bijdragen van de leden van de werkgroep over manifestaties van ableïsme in specifieke aspecten van hun dagelijks leven en in relatie tot hun concrete ervaringen (vrouwelijk geslacht, audisme, zelfstandig wonen, architecturale en culturele barrières, toegankelijk toerisme, werkgelegenheid en carrière, sport). Kortom, het is een zeer rijk werk vol stof tot nadenken. Hier geven we er slechts een deel van weer. Het is zeker interessant om de beknopte definitie van ableïsme te begrijpen en erover na te denken: "Ableïsme is een vorm van discriminatie die te maken heeft met een handicap als het product van de interactie tussen een samenleving die gebaseerd is op het concept van normaliteit en bepaalde kenmerken van het individu. Het bestaat uit een reeks negatieve houdingen en/of discriminerende gedragingen die resulteren in het creëren, bestendigen of verergeren van achtergestelde omstandigheden die gerelateerd zijn aan een handicap. Zoals je kunt zien, draait deze definitie om het concept normaliteit, dat in de uitgebreide definitie wordt gedeconstrueerd, en benadrukt ze de aanwezigheid van systemische nadelen.

Het ontwikkelen van de schaal voor het meten van ableïsme was een centrale taak voor de onderzoeksgroep. In zijn definitieve versie bestaat hij uit 22 items waaraan de steekproefpersonen een score van 0 tot 4 moesten toekennen, die overeenkwam met hun mate van overeenstemming met elke verklaring. Deze items hebben betrekking op de volgende thematische dimensies: niet-erkenning van handicap en onrechtvaardige rechten/voordelen:

- werken;
- inspiratie voor een tragische kijk op handicaps;
- gelijkheid/toegankelijkheid;
- substitutie/infantilisatie;
- relaties.

De verzamelde gegevens zijn talrijk en allemaal zeer interessant. Een duidelijk naar voren komend kenmerk is bijvoorbeeld de ambivalente voorstelling van mensen met een handicap: 72% van de steekproef is het eens met de stelling 'mensen met een handicap die ernaar streven zich te gedragen als anderen, moeten worden bewonderd', wat duidt op een aanzienlijke devaluatie van deze individuen en een uiting is van een 'ableist' oriëntatie die een voorstelling van handicap als afwijkend anderszijn aanmoedigt, die moet worden verborgen, afgewezen of genegeerd, of die moet worden behandeld door middel van een liefdadige benadering, waarbij curatieve en corrigerende oplossingen worden voorgesteld, of waarbij de levenservaringen van mensen met een handicap worden verplaatst naar plaatsen en domeinen die verschillen van de rest van de bevolking met het oog op bescherming (van henzelf of van anderen) en controle.

De ambivalentie en polarisatie van houdingen tussen vroomheid en heldendom worden duidelijk wanneer meer dan de helft van de Italianen (56%) bewondering uit door het eens te zijn met de stelling 'mensen met een handicap zijn een voorbeeld voor iedereen', terwijl bijna een op de drie (32%) de tragische kijk op handicaps aanneemt die wordt uitgedrukt in deze stelling: 'een kind hebben met een handicap is het ergste wat een ouder kan overkomen'. Reflecterend vanuit een intersectioneel perspectief is het verheugend om te zien dat het grootste deel van de steekproef (49%) het eens is met de stelling 'vrouwen met een handicap zijn in staat om voor hun kinderen te zorgen zoals andere moeders', maar tegelijkertijd is het duidelijk dat deze stelling niet gedeeld wordt door 22% van de Italianen. Dat de genderidentiteit van mensen met een handicap niet genormaliseerd is, blijkt ook uit het feit dat 21% van de steekproef het eens is met de stelling 'mensen met een handicap hebben meer behoefte aan genegenheid dan aan een seksueel leven'.

Een ander opvallend gegeven is dat 39% van de Italianen het eens is met de stelling 'Het is goed voor kinderen met zintuiglijke handicaps (doof of blind) om scholen te hebben die alleen voor hen bedoeld zijn om beter in hun behoeften te voorzien', waarmee ze een segregerende benadering van onderwijsvoorzieningen onderschrijven, ook al onderscheidt Italië zich in het Europese en mondiale landschap doordat het al in 1977 speciale scholen heeft afgeschaft. Het bewijs dat er iets niet goed functioneert op het vlak van inclusie op school wordt bovendien geleverd door de 16% van de steekproef die het eens is met het item 'Het hebben van een autistisch kind in de klas vertraagt het programma'. Naast het beschrijven van de verspreiding van 'ableist attitudes' over verschillende dimensies, laat het onderzoek ook zien hoe de neiging tot 'ableism' wordt beïnvloed door factoren als geslacht, leeftijd en opleidingsniveau, en hoe het hebben van echt contact met mensen met een beperking de neiging tot 'ableist' gedrag statistisch gezien aanzienlijk vermindert.

VOORBEELDEN UIT DE PRAKTIJK VAN STIGMATISEREND VERSUS GEVOELIG TAALGEBRUIK. GEVOELIG TAALGEBRUIK

In Italië is de stigmatisering van mensen met een handicap een probleem dat we proberen te maskeren, terwijl het in feite plaatsvindt door middel van ableistisch gedrag dat misschien triviaal lijkt, maar een echt verschil maakt.

In het dagelijks taalgebruik hebben we het woord 'gehandicapt' vaak horen gebruiken als een belediging, bijna alsof een handicap een fout is. De ongepastheid van deze term kan beledigend zijn, vooral voor mensen die elke dag leven en vechten met een handicap.

Voorbeeld uit de praktijk:

Toen ik op de universiteit zat, zat ik met een vriend in de bibliotheek op de stoel die gereserveerd was voor mensen met een handicap, met toestemming van een begeleider. Op een gegeven moment kwam er een andere begeleider binnen en schreeuwde: Wat doen die hier? Het is niet alsof ze allebei gehandicapt zijn. Iedereen die erbij was draaide zich om en keek naar ons. Het was erg vernederend. Ik raak eraan gewend om andere beledigende woorden te horen die omstandigheden van achterstand als gemeenschappelijke taal gebruiken. Misschien zijn andere situaties situaties in het sociale leven zoals uitgaansgroepen, feestjes of wandelactiviteiten die niet zijn toegestaan voor mensen met een handicap omdat ze moeten rennen of iets lichamelijks moeten doen. Mensen sluiten dus liever uit dan in, omdat dat makkelijker is en ze niet hoeven te zoeken naar alternatieve oplossingen.

Co-funded by
the European Union

CULTUREEL, SOCIAAL, OF SYSTEMISCH BELEMMERINGEN NAAR DE IMPLEMENTATIE VAN GEVOELIG TAALGEBRUIK

In Spanje kunnen er, net als in veel andere landen, culturele, maatschappelijke en systemische barrières zijn voor het implementeren van gevoelig taalgebruik. Hier zijn een paar mogelijke barrières:

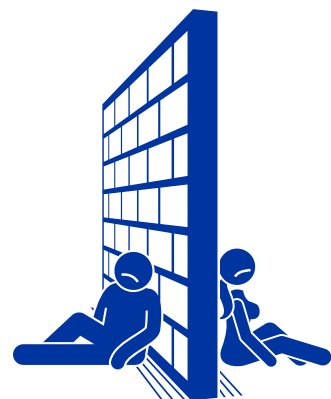
- Traditie en weerstand tegen verandering: Spanje heeft een rijke culturele geschiedenis en sommige mensen kunnen zich verzetten tegen veranderingen in het traditionele taalgebruik, omdat ze het zien als een erosie van hun culturele erfgoed.
- Taalvariëties: Spanje is taalkundig divers, met verschillende regionale talen zoals Catalaans en Baskisch. Het kan een uitdaging zijn om een evenwicht te vinden tussen taalgevoeligheid en deze taalvariëties.
- Politieke en historische context: Spanje heeft een complexe geschiedenis met perioden van politieke onderdrukking en censuur. Dit kan van invloed zijn op discussies over gevoelig taalgebruik, omdat sommigen op hun hoede zijn voor overheidsbemoediging.
- Generatieverschillen: Oudere generaties staan misschien minder open voor het gebruik van gevoelig taalgebruik in vergelijking met jongere generaties, die misschien beter op de hoogte zijn van de hedendaagse sociale normen.
- Invloed van de media: De media spelen een belangrijke rol bij het vormen van taalgebruik. Sommige media kunnen zich verzetten tegen het gebruik van gevoelig taalgebruik vanwege hun eigen redactioneel beleid of de voorkeuren van hun publiek.
- Onderwijssysteem: Het onderwijssysteem kan het gebruik van gevoelige taal bevorderen of belemmeren. Curriculumkeuzes en de houding van leerkrachten kunnen invloed hebben op hoe jongeren leren over taal en hoe ze taal gebruiken.

WEERSTAND OF CONTROVERSES

In september 2021 heeft Spanje te maken gehad met verschillende vormen van verzet en controverses:

- Catalaanse onafhankelijkheidsbeweging
- Baskische afscheidingsbeweging
- Historisch geheugen
- Taal en identiteit
- Sociale en politieke verdeeldheid
- Territoriale integriteit
- Gendergelijkheid en vrouwenrechten

AANBEVELINGEN VOOR HET GEBRUIK VAN GEVOELIGE TAAL

- Persoonlijke taal: Leg de nadruk op het individu, niet op de beperking. Zeg bijvoorbeeld "persoon met een visuele beperking" in plaats van "blinde persoon".
- Vermijd stereotypen: Gebruik geen negatieve stereotypen of stigmatiserende taal. Focus op de capaciteiten en bijdragen van de persoon.
- Voorkeuren respecteren: Gebruik waar mogelijk taal die personen met een handicap verkiezen om zichzelf te beschrijven.
- Toegankelijkheid: Ervoor zorgen dat communicatiematerialen, waaronder websites en documenten, toegankelijk zijn voor personen met een handicap.
- Educatieve initiatieven: Bewustzijn en onderwijs over gevoelig taalgebruik bevorderen onder het grote publiek, waaronder studenten en professionals op verschillende gebieden.
- Inclusieve media: Moedig media aan om richtlijnen aan te nemen voor respectvolle en inclusieve taal in hun verslaggeving en portrettering van mensen met een handicap.

Door de historische context en het wettelijke kader in Spanje te onderzoeken en aanbevelingen voor gevoelig taalgebruik te benadrukken, heeft Spanje vooruitgang geboekt in het bevorderen van de inclusie van personen met een handicap. Aanhoudende inspanningen en bewustwording zijn echter van cruciaal belang om de inclusie van mensen met een handicap te bevorderen en ervoor te zorgen dat mensen met een handicap volledig en op gelijke voet met anderen in de samenleving kunnen participeren.

Om respect, waardigheid en gelijkheid te bevorderen, is het van essentieel belang om gevoelig en inclusief taalgebruik te hanteren bij het verwijzen naar mensen met een handicap. Hier zijn enkele best practices voor het gebruik van gevoelig taalgebruik ten opzichte van mensen met een handicap:

- Gebruik persoon-eerst taal: Plaats de persoon voor de beperking. Zeg bijvoorbeeld 'een persoon met een handicap' in plaats van 'een persoon met een handicap'. Dit benadrukt het individu in plaats van de aandoening.
- Respecteer individuele voorkeuren: Vraag indien mogelijk aan individuen hoe ze het liefst genoemd willen worden. Sommige mensen identificeren zich sterk met hun handicap en geven de voorkeur aan terminologie als 'doof' of 'autistisch'.
- Vermijd negatieve labels: Gebruik geen denigrerende of stigmatiserende labels zoals 'gehandicapt', 'kreupel' of 'invaliden'. Deze termen kunnen beledigend zijn en stereotypen in stand houden.
- Benadruk capaciteiten: Focus op iemands mogelijkheden en talenten in plaats van op zijn beperkingen. Beschrijf wat iemand kan in plaats van wat hij niet kan.
- Wees specifiek en nauwkeurig: Gebruik specifieke terminologie wanneer u verwijst naar bepaalde handicaps. Vermijd algemene of te brede termen. Zeg bijvoorbeeld 'cerebrale parese' in plaats van 'een aandoening'.
- Respecteer privacy: Vraag niet naar iemands handicap tenzij het relevant is voor het gesprek. Respecteer hun recht om hun handicap al dan niet bekend te maken.
- Vermijd medelijden of inspirerende taal: Vermijd taalgebruik dat mensen met een handicap afschildert als objecten van medelijden of als inspirerend alleen vanwege hun handicap. Behandel hen als individuen met hun eigen prestaties en uitdagingen.
- Inclusief taalgebruik: Gebruik taal die inclusie en gelijkheid bevordert. Zeg bijvoorbeeld 'typisch' in plaats van 'normaal' als je iemand vergelijkt met iemand met een handicap.
- Gebruik 'toegankelijke' of 'inclusieve' taal: Als je fysieke ruimtes of documenten bespreekt, gebruik dan termen als 'toegankelijk' of 'inclusief' om aan te geven dat er voor iedereen aanpassingen beschikbaar zijn.

- Onderwijs jezelf: Blijf op de hoogte van de terminologie en problemen rond handicaps. Taal evolueert, dus het is essentieel om op de hoogte te blijven van respectvol taalgebruik.
- Vermijd beledigende metaforen: Wees voorzichtig met metaforen over handicaps die negatieve stereotypen in stand kunnen houden, zoals 'aan dovemansoren vallen' of 'blind zijn voor de waarheid'.
- Diversiteit erkennen: Begrijp dat mensen met een handicap een diverse groep vormen met unieke ervaringen en perspectieven. Maak geen veronderstellingen op basis van een handicap.
- Inclusieve communicatie bevorderen: Ervoor zorgen dat communicatiematerialen, websites en documenten toegankelijk zijn voor personen met een handicap, inclusief personen die schermlezers of alternatieve communicatiemethoden gebruiken
- Ga een open dialoog aan: Moedig open en respectvolle gesprekken aan over onderwerpen die te maken hebben met handicaps. Als je twijfelt over gepast taalgebruik, is het acceptabel om iemand te vragen hoe hij of zij het liefst beschreven wil worden.
- Pleit voor inclusieve taal: Pleit voor het gebruik van inclusieve taal op je werk, in onderwijsinstellingen en gemeenschappen. Maak mensen bewust van het belang van respectvol taalgebruik.

Onthoud dat taalgevoeligheid een continu proces is en dat het belangrijk is om open te staan voor feedback van mensen met een beperking. Het doel is om een meer inclusieve en rechtvaardige samenleving te creëren waarin iedereen met respect en waardigheid wordt behandeld, ongeacht zijn of haar capaciteiten of beperkingen. Dit zijn enkele organisaties en richtlijnen die actief zijn in Spanje:

- Fundación ONCE: Fundación ONCE is een Spaanse stichting die werkt aan de sociale inclusie van mensen met een handicap. Ze hebben initiatieven en middelen met betrekking tot inclusieve taal en bewustzijn van handicaps.
- Plena inclusión: Plena inclusión is een Spaanse organisatie die zich richt op de inclusie van mensen met verstandelijke beperkingen en ontwikkelingsstoornissen. Ze promoten vaak inclusief taalgebruik en bewustzijn.
- CEDD (Comité Español de Representantes de Personas con Discapacidad): CEDD is het Spaanse Comité van Vertegenwoordigers van Personen met een Handicap. Zij komen op voor de rechten van mensen met een handicap in Spanje. Hoewel ze geen specifieke taalrichtlijnen geven, zijn ze wel betrokken bij het beleid en de belangenbehartiging met betrekking tot gehandicaptenrechten en inclusie.
- Het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap (United Nations Convention on the Rights of Persons with Disabilities, CRPD): Hoewel niet specifiek voor Spanje, voorziet de CRPD in internationale richtlijnen voor de rechten van mensen met een handicap. Spanje heeft dit verdrag ondertekend.
- Europees Gehandicaptenforum (EDF): Het EDF is een overkoepelende organisatie die de belangen van personen met een handicap op Europees niveau behartigt. Ze bieden vaak hulpmiddelen en richtlijnen met betrekking tot gehandicaptenrechten en inclusie.
- Internationale beste praktijken: Veel internationale organisaties, zoals de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) en de Internationale Arbeidsorganisatie (ILO), bieden richtlijnen en hulpmiddelen met betrekking tot inclusie van gehandicapten en taalgevoeligheid. Hoewel deze richtlijnen niet specifiek zijn voor Spanje, kunnen ze informatief en toepasbaar zijn.

Co-funded by
the European Union

CULTUREEL, SOCIAAL, OF SYSTEMISCH BELEMMERINGEN NAAR DE IMPLEMENTATIE VAN GEVOELIG TAALGEBRUIK

In het verleden noemden Nederlanders mensen met een handicap 'invalide'. Deze term suggereert echter niet dat ze 'invalide' zijn. De oorsprong van 'invalide' is terug te voeren op het Franse woord met dezelfde spelling, dat zelf afkomstig is van het Latijnse 'invalidus'. Dit is het antoniem van 'validus', wat robuust en gezond betekent. Iemand met een handicap als 'invalide' bestempelen impliceert dus dat hij niet sterk of gezond is, wat een nogal strenge en onnauwkeurige omschrijving is. Daarom gebruiken de Nederlanders nu de term 'mindervalide', wat vertaald kan worden als 'minder bekwaam' om gevoeliger en nauwkeuriger te zijn. Hoewel 'mindervalide' in Nederland gangbaarder is geworden dan 'invalide', is het niet per se de meest ideale term. Het woord impliceert nog steeds dat de persoon minder capabel of zelfs 'minder valide' is. Ondanks de implicaties blijft de term in gebruik. Je ziet hem bijvoorbeeld hangen bij de 'ingang voor mindervaliden' bij de Rechtbank in Haarlem, [Handreiking gevoelige en te vermijden woorden, Gemeente Amsterdam](#).

In Nederland zou er sprake kunnen zijn van culturele weerstand tegen taalveranderingen, omdat mensen het zouden kunnen zien als onnodige politieke correctheid en vasthouden aan traditionele normen. Maatschappelijke barrières kunnen bestaan uit een gebrek aan bewustzijn over de impact van ongevoelig taalgebruik op gemarginaliseerde groepen, maar ook uit weerstand tegen verandering en misvattingen over de bedoeling van dergelijke taalveranderingen. Het overwinnen van deze barrières vereist bewustwordingscampagnes, onderwijs en een open dialoog. Systemische barrières kunnen het gevolg zijn van gevestigde taalnormen en problemen bij het wijzigen van officiële documenten en richtlijnen.

WEERSTAND OF CONTROVERSES

De weerstanden of controverses waarmee Nederland in de loop van de geschiedenis te maken kreeg zijn:

- Traditie versus verandering: Mensen verzetten zich vaak tegen verandering, vooral als het gaat om taal, die diep ingebakken zit in de cultuur. Sommige mensen geloven dat het veranderen van taal onnodig is en eerder gezien kan worden als een poging om "politiek correct" te zijn dan als een oprechte zorg om inclusiviteit.
- Duidelijkheid van communicatie: Sommigen beweren dat het gebruik van bepaalde inclusieve termen dubbelzinnig of minder direct kan zijn dan traditionele termen. De term "andersbegaafd" kan bijvoorbeeld worden gezien als een vage omschrijving in vergelijking met meer specifieke termen.
- Generatieverschillen: Oudere generaties zijn misschien niet zo bekend met of accepteren nieuwere inclusieve termen. Dit kan leiden tot misverstanden of zelfs confrontaties tussen verschillende leeftijdsgroepen.
- Angst voor misbruik: Sommige mensen maken zich zorgen dat ze de verkeerde term gebruiken en iemand beledigen. Dit kan leiden tot verdere marginalisatie van personen met een handicap

- Verschillende meningen binnen de gemeenschap van gehandicapten: Niet alle personen met een handicap zijn het eens over welke termen het beste of meest geschikt zijn. Sommigen geven misschien de voorkeur aan de term 'persoon' (bijv. 'persoon met een handicap'), terwijl anderen de voorkeur geven aan de term 'identiteit' (bijv. 'persoon met een handicap').
- Economische gevolgen: Het kan duur zijn om bewegwijzering, documenten en ander drukwerk aan te passen aan meer inclusief taalgebruik. Sommige bedrijven en instellingen kunnen zich verzetten tegen deze veranderingen vanwege de bijbehorende kosten.
- De wereldwijde invloed: Als een land dat zeer internationaal verbonden is, wordt Nederland beïnvloed door wereldwijde trends en discussies over handicaps en taal. Directe vertalingen van Engelse termen werken echter niet altijd goed in het Nederlands, wat kan leiden tot verwarring of verkeerd gebruik.
- Educatieve uitdagingen: Het voorlichten van het publiek over waarom bepaalde termen als denigrerend worden gezien en het introduceren van meer inclusief taalgebruik vereist consistente inspanningen en middelen.

HOUDING VAN HET PUBLIEK TEGENOVER MENSEN MET EEN HANDICAP

Nederland heeft, net als veel andere West-Europese landen, de afgelopen decennia aanzienlijke vooruitgang geboekt in het bevorderen van inclusiviteit en het waarborgen van de rechten van mensen met een handicap. Hoewel het onmogelijk is om de houding van een hele bevolking te veralgemenen, kunnen er verschillende trends en observaties worden gemaakt over het Nederlandse perspectief op handicaps:

- Wetgeving en beleid: Nederland heeft zich verbonden aan internationale verdragen die de rechten van mensen met een handicap bevorderen, zoals het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap (United Nations Convention on the Rights of Persons with Disabilities, CRPD). Het Nederlandse nationale beleid weerspiegelt ook de toewijding aan toegankelijkheid, non-discriminatie en volledige participatie van mensen met een handicap.
- Infrastructuur: Nederlandse steden hebben aanzienlijke inspanningen geleverd om toegankelijk te zijn voor mensen met een lichamelijke beperking. Openbaar vervoer, gebouwen en openbare ruimten zijn over het algemeen ontworpen met toegankelijkheid in gedachten, hoewel er altijd ruimte is voor verbetering.
- Onderwijs: Inclusie in het onderwijs is een prioriteit, waarbij de Nederlandse overheid zich richt op de integratie van leerlingen met speciale behoeften in reguliere scholen waar dat mogelijk is. Dit inclusiebeleid is erop gericht om alle leerlingen van jongs af aan vertrouwd te maken met diversiteit.
- Culturele Houdingen: Nederlanders staan over het algemeen bekend om hun directheid en pragmatisme. Hoewel dit soms over kan komen als bothed, betekent het ook dat veel Nederlanders openstaan voor discussies en rechtstreeks inspelen op de behoeften van mensen met een handicap. Maar zoals in elke samenleving kunnen individuele houdingen verschillen.
- Bewustzijns campagnes: Verschillende campagnes en organisaties in Nederland zetten zich onvermoeibaar in om mensen bewust te maken van verschillende handicaps, zowel zichtbare als onzichtbare. Deze campagnes helpen bij het vormen van een begripvollere en empathischere samenleving.
- Werkgelegenheid: Er zijn inspanningen gedaan om mensen met een handicap te integreren in de beroepsbevolking, met beleid om werkgevers te ondersteunen bij het aannemen van en tegemoetkomen aan werknemers met een handicap.
- Sociale interactie: Over het algemeen hecht de Nederlandse samenleving veel waarde aan gelijkheid en eerlijkheid, dus mensen met een handicap worden vaak met respect en begrip behandeld. Maar zoals in elk land kunnen er individuen zijn met vooroordelen of misverstanden over handicaps.
- Uitdagingen: Ondanks positieve ontwikkelingen blijven er uitdagingen. Sommigen beweren dat het beleid, hoewel goed bedoeld, zich in de praktijk niet altijd vertaalt in volledige inclusiviteit. Er kunnen ook verschillen zijn in toegankelijkheid tussen grotere steden en kleinere steden.

Co-funded by
the European Union

INVLOED VAN CULTUUR, TRADITIES EN MEDIA OP

TAALGEBRUIK

Sommige talen hebben woorden of zinnen die nauw verbonden zijn met specifieke culturele concepten of waarden. Bepaalde woorden in de ene taal hebben bijvoorbeeld geen directe equivalenten in een andere taal omdat ze betrekking hebben op unieke culturele aspecten. Tradities omvatten rituelen, gewoonten, ceremonies en gedragingen die binnen een cultuur van generatie op generatie worden doorgegeven. Taal speelt een vitale rol in het onderhouden en uitdrukken van tradities. Soorten invloeden:

- Woordenschat evolutie: Blootstelling aan media introduceert nieuwe woorden, jargon en slang in de taal. Sociale media versnellen de verspreiding van nieuwe termen en zinnen.
- Standaardisatie van taal: Massamedia spelen vaak een rol bij het vaststellen van standaardtaalnormen en -uitspraken. Omroepen en nieuwsorganisaties stellen taalkundige maatstaven die de manier waarop mensen spreken en schrijven kunnen beïnvloeden.
- Mondialisering van talen: Media dragen bij aan de verspreiding van talen buiten hun oorspronkelijke regio's en hebben invloed op hoe talen worden gesproken en begrepen in verschillende delen van de wereld

INVLOED VAN CULTUUR, TRADITIES EN MEDIA OP TAALGEBRUIK

De Wet passend onderwijs van 2014 was bedoeld om het stijgende aantal leerlingen in het speciaal onderwijs in te dammen, maar behield het tweesporenbeleid. In 2019 resulteerde een stijging van het aantal leerlingen op scholen voor speciaal onderwijs in Ongeveer 4,1% van de kinderen in de basisschoolleeftijd gaat stevast naar een instelling voor speciaal onderwijs. Sinds 2014 is het percentage leerlingen met een handicap dat extra ondersteuning krijgt op reguliere scholen echter gedaald van 1% naar 0,3%.

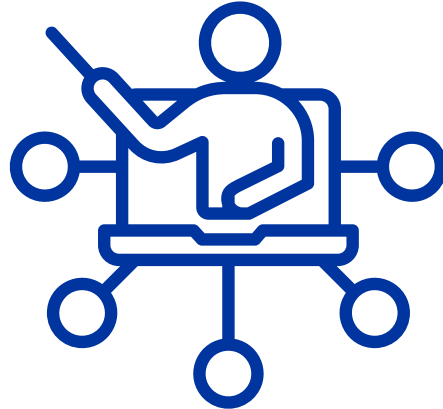
Ongeveer 4.000 schoolgaande kinderen zijn niet ingeschreven bij een onderwijsinstelling. Deze categorie omvat kinderen die al meer dan drie maanden niet meer naar school gaan en voor wie nog geen geschikte onderwijssetting is gevonden. Een derde van deze kinderen heeft een handicap. Daarnaast is er een subgroep van kinderen die formeel zijn vrijgesteld van de leerplicht vanwege hun handicap. Ouders van kinderen met een handicap hebben het wettelijke recht om een gewone school voor hun kinderen te kiezen. Een school kan echter wettelijk de toelating weigeren als ze van mening is dat ze het kind niet de nodige ondersteuning kan bieden. Daarom vinden veel ouders het moeilijk om een geschikte school in de buurt te vinden.

De Wet passend onderwijs bepaalt dat scholen bepalen welke ondersteuning ze beschikbaar stellen. Sinds 2015 hebben gemeenten bezuinigd op zorgmiddelen voor ondersteuning op school voor kinderen met een beperking. Ouders ervaren problemen bij het krijgen van ondersteuning. Ouders hebben geen inspraak in de toewijzing van ondersteuningsgelden, ongeacht of het geld afkomstig is van een schoolconsortium of van een gemeente. Ouders melden dat ze soms onder druk worden gezet om plaatsing in het speciaal onderwijs te accepteren onder bedreiging van een melding bij de kindermishandelingsautoriteiten.

Co-funded by
the European Union

Onderwijswetenschappers erkennen dat 'ratificatie van CRPD urgente vragen oproept over de institutionele scheiding tussen regulier en speciaal onderwijs' en dat artikel 24 een 'diepgaande discussie' noodzakelijk maakt over de vraag of alle leerlingen die extra ondersteuning nodig hebben die ook in het regulier onderwijs kunnen krijgen, en 'hoe dat te definiëren als speciaal onderwijs niet meer bestaat'. Deze discussie wordt niet gefaciliteerd door overheidsfunctionarissen. Scholen die inclusief willen zijn, worden geconfronteerd met barrières die worden opgeworpen door het financieringssysteem en regels die individuele oplossingen en zorg bemoeilijken.

Opleidingsprogramma's voor leerkrachten bieden minimale training in inclusieve onderwijsmethoden. Er worden problemen gerapporteerd met de beschikbaarheid van aangepast lesmateriaal voor scholen.¹⁵⁰ Onderwijsmateriaal voor kinderen met verstandelijke beperkingen mag niet verspreid worden vanwege het auteursrecht. Dit belemmert de uitwisseling en overdracht van informatie. Leerlingen die het buitengewoon secundair onderwijs afmaken, ongeacht of ze een diploma behalen, hebben een aanzienlijk kleinere kans op werk dan hun tegenhangers in het gewoon onderwijs. De nationale onderwijsinspectie heeft haar bezorgdheid geuit over het grote aantal leerlingen van het speciaal secundair onderwijs dat na het behalen van hun diploma niet verder studeert of aan het werk gaat. Slechts 20% van deze leerlingen vindt een baan.

In technische en beroepsopleidingen voor 16- tot 18-jarigen hebben studenten met een handicap vaak te maken met een gebrek aan kennis over handicaps, zowel in de klas als tijdens verplichte stages. Deze uitdaging is bijzonder groot voor studenten die de overstap maken van het buitengewoon secundair onderwijs, voornamelijk als gevolg van onvoldoende begeleiding en ondersteuning. In het hoger onderwijs lopen studenten met een functiebeperking een groter risico om achter te blijven in hun studie of hun studie af te breken.

In Nederland ontbreekt een alomvattend beleid voor permanente educatie. Dit is voor velen bijzonder verontrustend, aangezien veel mensen met een handicap een minimale opleiding hebben genoten, waardoor ze niet over de nodige vaardigheden of kwalificaties beschikken voor zinnvolle banen.

Meer details in ['The Netherlands Disabled Person's Organizations Report on the CRPD in the Netherlands'](#).

VOORBEELDEN UIT DE PRAKTIJK VAN STIGMATISEREND VERSUS GEVOELIG TAALGEBRUIK. GEVOELIG TAALGEBRUIK

Voorbeelden van echte taal:

Stigmatiserend taalgebruik

- De term 'schizofreen' gebruiken om iemand met schizofrenie te beschrijven kan stigmatiserend werken, omdat het de persoon alleen definieert op basis van zijn of haar aandoening.
- Het gebruik van denigrerende termen als 'gek' of 'krankzinnig' om iemand met een psychische aandoening te beschrijven, kan negatieve stereotypen in stand houden.
- Iemand het etiket "drugsverslaafd" opplakken kan zijn worsteling met verslaving stigmatiseren.
- Iemand met een handicap omschrijven als 'gehandicapt' kan stigmatiserend werken en focust eerder op zijn beperkingen dan op zijn mogelijkheden.

Gevoelige taal

- Naar iemand verwijzen als een 'persoon met schizofrenie' richt zich in de eerste plaats op zijn menselijkheid, in plaats van hem alleen te definiëren aan de hand van zijn aandoening.
- Het gebruik van termen als 'persoon met een psychische aandoening' of 'individu met doorleefde ervaring' toont respect en erkent hun persoonlijkheid.
- Naar iemand verwijzen als een 'persoon in herstel' erkent hun inspanningen om verslaving te overwinnen en richt zich op hun reis.
- Het gebruik van zinnen als 'persoon met een handicap' of 'andersvaliden' erkent hun individualiteit en benadrukt hun capaciteiten.

3.1 ITALIË

LEERPLANINTEGRATIE VOOR GEVOELIG TAALGEBRUIK

Alle leerkrachten, niet alleen 'ondersteunende leerkrachten', zouden de actieve onderwijstraining TFA moeten volgen om pedagogische vaardigheden te ontwikkelen over hoe ze een klasgroep met een persoon met een handicap moeten leiden. Het doel van deze TFA-cursus moet zijn het gedrag en v o o r a l de mentaliteit te veranderen: de klas behandelen als één groep mensen, ongeacht de handicap.

Leerkrachten in het basisonderwijs die tijdelijk in dienst zijn, moeten een minimale pedagogische kerncursus krijgen, die het volgende omvat:

- Een moment creëren waarop iedereen het recht heeft om te spreken en zijn gevoelens, emoties, stemmingen en gedachten te delen in een open en inclusieve omgeving om empathie binnen de klasgroep te bevorderen.
- De 'Tien geboden van vriendelijke woorden' ontwikkelen om te laten zien hoe ze vriendelijk kunnen zijn tegen hun klasgenoten.
- Een korte eerste ontmoeting met de schoolpsycholoog organiseren om kennis te maken met hun diensten en hulp.
- Organiseer een maandelijksse klassenvergadering met de schoolpsycholoog over communicatie en gedrag in een inclusieve klasomgeving.
- Analyseer en bespreek samen met de leerkrachten de openstaande kwesties over inclusie die naar voren kwamen tijdens de maandelijksse bijeenkomst over de klasomgeving.

GEDRAGSVERANDERINGEN

Om gedragsveranderingen te creëren moeten we beginnen met het veranderen van de woorden die we gebruiken om de persoon prioriteit te geven boven de beperking. Volg deze stappen:

- Kwalitatieve en kwantitatieve observatie: leer de persoon voor ons kennen door je in te leven en open te staan voor verschillende handicaps en de taal die ermee geassocieerd wordt.
- Vraag en luister: vraag wat mensen met een beperking nodig hebben en wees dan bereid om niet alleen te luisteren naar wat ze zeggen, maar ook naar hoe ze spreken en hoe ze zich voelen.

Manieren om je inclusief te gedragen:

- Benader de persoon zoals je iemand anders zou benaderen, spreek de persoon rechtstreeks aan en gebruik duidelijke, eenvoudige communicatie.
- Behandel personen die volwassen zijn als volwassenen. Doe niet neerbuigend, neerbuigend of bedreigend wanneer je met de persoon communiceert.
- Neem geen beslissingen voor de persoon en ga er niet van uit dat je de voorkeuren van de persoon kent. Respecteer hun keuzes.
- Richt je op iemands mogelijkheden en sterke punten in plaats van alleen op zijn of haar beperkingen.
- Wees geduldig, flexibel en ondersteunend.

LEERPLANINTEGRATIE VOOR GEVOELIG TAALGEBRUIK

Curriculumintegratie voor gevoelig taalgebruik houdt in dat er bewust taal wordt gebruikt die respectvol en inclusief is en die geen stereotypen versterkt of beledigend is. Dit kan in het hele curriculum worden toegepast, van tekstboeken tot discussies in de klas, om een meer inclusieve en rechtvaardige onderwijsomgeving te creëren. In plaats van termen als 'normaal' of 'abnormaal' te gebruiken bij het bespreken van diversiteit, kunnen bijvoorbeeld neutralere termen als 'gewoon' of 'gevarieerd' worden gebruikt om een meer inclusieve omgeving te bevorderen.

In plaats van alleen te focussen op auteurs en personages vanuit één perspectief, zou het uitbreiden van de literatuurselectie met stemmen uit verschillende culturen, geslachten en achtergronden leerlingen helpen om verschillende realiteiten te begrijpen en empathie te ontwikkelen.

Samengevat is de integratie van het leerplan voor gevoelig taalgebruik gericht op het creëren van een onderwijsomgeving die diversiteit waardeert en het bestendigen van stereotypen vermijdt. Het integreren van diverse voorbeelden en perspectieven in alle vakken helpt bij het creëren van meer inclusief en bewust onderwijs.

TRAININGSPROGRAMMA'S VOOR OPVOEDERS EN TRAINERS

Deze programma's willen opvoeders en trainers voorzien van de kennis en vaardigheden die nodig zijn om handicap-gerelateerde onderwerpen aan te pakken met inclusieve taal.

De volgende stappen moeten in de programma's worden opgenomen:

- Inleiding: Benadruk het belang van respectvol taalgebruik voor mensen met een beperking.
- Taal voor iedereen: Leg uit wat het is en waarom het belangrijk is.
- Behoeftte aan training: Bespreek waarom opvoeders en trainers een gespecialiseerde training in inclusieve taal nodig hebben.
- Onderdelen van de training: Schets wat deze programma's moeten omvatten, inclusief bewustzijn, terminologie en praktische communicatie.
- Implementatie: Beschrijf hoe instellingen kunnen integreren opleiding in onderwijs en professionele ontwikkeling.
- Effect meten: Leg uit hoe je de effectiviteit van deze programma's kunt beoordelen.
- Conclusie: Benadruk het belang van training voor het bevorderen van inclusiviteit.

GEDRAGSVERANDERINGEN

In Spanje is er aanzienlijke vooruitgang geboekt in het bevorderen van inclusief onderwijs voor mensen met een handicap. Er zijn beleidsmaatregelen en wetten geïmplementeerd, zoals Organieke Wet 2/2006 inzake Onderwijs en het VN-Verdrag inzake de Rechten van Personen met een Handicap, gericht op het garanderen van gelijke toegang tot onderwijs. Deze veranderingen in onderwijsinitiatieven hebben geleid tot een groter bewustzijn van de individuele behoeften van studenten met een handicap en er zijn specifieke middelen en ondersteuning ontwikkeld om hun deelname aan het reguliere onderwijssysteem te vergemakkelijken. Er zijn echter nog steeds uitdagingen op het gebied van infrastructuur, training van leerkrachten en de volledige implementatie van inclusieve praktijken in alle fasen van het onderwijs.

KENNISOVERDRACHT

Leerkrachten in Spanje leren anderen om gevoelig om te gaan met mensen met een handicap door middel van educatieve strategieën en benaderingen. Enkele van de methoden zijn:

- Inclusief onderwijs: Het opnemen van leerlingen met een handicap in reguliere klaslokalen om interactie te bevorderen tussen leerlingen met en zonder handicap, waarbij gevoelig taalgebruik wordt gebruikt, wat diversiteit normaliseert en empathie bevordert.
- Modelleren: Docenten kunnen als rolmodel dienen door respectvol taalgebruik en gedrag te gebruiken in hun interacties met alle leerlingen, inclusief leerlingen met een beperking, door een inclusieve onderwijsomgeving te creëren en lessen over empathie en respect te integreren in hun dagelijkse lessen. Ze gebruiken inclusieve en respectvolle taal om te laten zien hoe je op de juiste manier communiceert met mensen met een beperking. Dit houdt in dat ze termen en zinnen gebruiken die stereotypen of vooroordelen over mensen met een beperking niet versterken.
- Teamwerk: Groepsprojecten en samenwerkingsactiviteiten in de klas bieden leerlingen de kans om samen te werken met medeleerlingen met verschillende vaardigheden en behoeften. Dit bevordert wederzijds begrip en respect door bewust gevoelig taalgebruik.

Andere manieren om deze kennis over te dragen zouden kunnen zijn:

- Opvoeding gebaseerd op waarden: Het is essentieel dat trainers waarden opnemen in het onderwijs, zoals respect en gelijkheid. Normaal gesproken gebruiken ze voorbeelden en activiteiten die benadrukken hoe belangrijk het is om alle mensen met respect en aandacht te behandelen, ongeacht hun verschillen.
- Bewustwording: Docenten organiseren lezingen en activiteiten om leerlingen bewust te maken van de behoeften en uitdagingen van mensen met een handicap. Deze activiteiten helpen leerlingen om de realiteit van mensen met een handicap beter te begrijpen en empathie te ontwikkelen, waarbij speciale nadruk wordt gelegd op het gebruik van een gevoelig taalgebruik.

LEERPLANINTEGRATIE VOOR GEVOELIG TAALGEBRUIK

De Nederlandse overheid en onderwijsinstellingen zijn over het algemeen proactief in het waarborgen van inclusiviteit voor alle studenten, inclusief studenten met een handicap. Dit omvat niet alleen infrastructuur en onderwijsondersteuning, maar ook leerplaninhoud die bewustzijn en gevoeligheid voor personen met een handicap bevordert. De exacte inhoud en omvang van deze integratie in het lesprogramma kan echter variëren per onderwijsinstelling en per niveau. Bovendien kunnen er in de loop der tijd meer recente veranderingen of toevoegingen aan het curriculum zijn geweest waarvan ik niet op de hoogte ben.

Hier volgen enkele algemene voorbeelden van hoe leerplanintegratie voor gevoelig taalgebruik ten opzichte van personen met een handicap eruit zou kunnen zien:

- Bewustzijnslessen: Leerkrachten kunnen lessen opnemen die leerlingen leren over verschillende handicaps, zowel zichtbare als onzichtbare. Dit helpt leerlingen de uitdagingen van hun medeleerlingen te begrijpen en bevordert empathie.
- Taalonderwijs: Studenten kunnen leren hoe belangrijk het is om 'mensgerichte' taal te gebruiken. Bijvoorbeeld, in plaats van 'persoon met een handicap' te zeggen, is het beter om 'persoon met een handicap' te zeggen.
- Verhalen vertellen: Het opnemen van boeken of verhalen met hoofdpersonen met een beperking kan een effectieve manier zijn om leerlingen te leren over de ervaringen en perspectieven van mensen met een beperking.
- Gast sprekers: Personen met een handicap uitnodigen om hun ervaringen te delen kan een krachtige manier zijn om begrip en gevoeligheid te kweken.
- Rollenspel en simulaties: Activiteiten waarbij leerlingen in situaties worden geplaatst om de ervaringen van mensen met een beperking te simuleren, kunnen openend. Door bijvoorbeeld in een rolstoel door de school te navigeren of geblinddoekt taken uit te voeren, kunnen leerlingen de uitdagingen van hun medeleerlingen met een handicap beter begrijpen.
- Richtlijnen en beleid: Scholen kunnen richtlijnen hebben voor respectvolle communicatie, waaronder het vermijden van denigrerende termen met betrekking tot handicaps en het bevorderen van positief taalgebruik.
- Training voor leerkrachten: Opvoeders kunnen zelf trainingen volgen om ervoor te zorgen dat ze in de klas gevoelig taalgebruik hanteren en een inclusieve omgeving bevorderen

Trainingsprogramma's voor docenten en trainers in Nederland:

- Workshop inclusief taalgebruik - Dit programma biedt leerkrachten inzicht in passend taalgebruik, gaat in op veelvoorkomende misvattingen en biedt praktische strategieën om inclusiviteit in communicatie te bevorderen.
- Training over bewustzijn van handicaps - Deze training is bedoeld om het bewustzijn over verschillende soorten handicaps te vergroten, stereotypen te ontkrachten en opvoeders te leren hoe ze respectvol en inclusief kunnen communiceren.
- Seminar over communicatie en inclusiviteit - Dit seminar richt zich op praktische communicatievaardigheden en helpt leerkrachten hun taalgebruik aan te passen om een gastvrije en inclusieve omgeving te creëren voor mensen met een beperking.
- Workshop Persoonlijke taal - Deze workshop benadrukt het belang van het gebruik van persoonlijke taal die het individu prioriteit geeft boven zijn beperking, en helpt opvoeders om respectvolle en empathische communicatie te bevorderen.
- Accessible Teaching Strategies Program - Naast taaltraining voorziet dit programma docenten van strategieën om ervoor te zorgen dat hun lesmateriaal en lesmethoden toegankelijk zijn voor alle leerlingen, ongeacht hun capaciteiten.
- Interactieve Rollenspel Sessies - Deze sessies betrekken opvoeders in gesimuleerde scenario's om te oefenen met gevoelig taalgebruik in de omgang met mensen met een beperking, waarbij constructieve feedback voor verbetering wordt gegeven.
- Collaborative Learning Circles - Opvoeders nemen deel aan groepsdiscussies en delen ervaringen, zodat ze van elkaar kunnen leren en gezamenlijk effectieve manieren kunnen ontwikkelen om op een gevoelige manier te communiceren.
- Gast sprekers - Mensen met een beperking vragen om hun ervaringen en voorkeuren met betrekking tot taalgebruik te delen, kan een krachtige manier zijn voor leerkrachten om te leren en hun communicatie aan te passen.
- Voortdurende professionele ontwikkeling - Door trainingen over inclusiviteit en gevoelig taalgebruik te integreren in doorlopende professionele ontwikkelingsprogramma's blijven leerkrachten op de hoogte en blijven ze hun communicatievaardigheden voortdurend bijschaven.
- Inclusive Curriculum Design Workshop - Docenten leren hoe ze inclusieve curricula kunnen maken die niet alleen diverse perspectieven bevatten, maar ook taal gebruiken die de ervaringen van mensen met een beperking respecteert en weerspiegelt.

STAKEHOLDER

Bij het gebruik van gevoelige taal voor mensen met een handicap zijn verschillende belanghebbenden betrokken die verschillende rollen spelen bij het bevorderen van respectvolle en inclusieve communicatie. Hier volgen enkele van de belangrijkste betrokkenen:

- Mensen met een handicap: Personen met een handicap zijn centrale belanghebbenden. Ze hebben het recht om zichzelf te identificeren en hun voorkeuren te uiten met betrekking tot de taal en terminologie die gebruikt wordt om hun beperkingen te beschrijven.
- Belangenorganisaties voor mensen met een handicap: Deze organisaties vertegenwoordigen en behartigen de rechten en belangen van mensen met een handicap. Ze ontwikkelen vaak richtlijnen voor gevoelig taalgebruik en maken mensen bewust van het belang van respectvolle communicatie.
- Overheid en beleidsmakers: Overheidsinstellingen en beleidsmakers zijn verantwoordelijk voor het uitvaardigen van wetten en regels die toegankelijkheid, inclusiviteit en taalgevoeligheid bevorderen. Ze kunnen ook richtlijnen opstellen voor overheidscommunicatie.
- Onderwijsinstellingen: Scholen, hogescholen en universiteiten zijn belanghebbenden bij het bevorderen van gevoeligheid voor handicaps. Ze kunnen beleid implementeren dat het gebruik van respectvolle taal aanmoedigt en studenten bewust maken van handicaps.
- Media en entertainmentindustrie: De media hebben een aanzienlijke invloed op de perceptie van het publiek. Mediakanalen, journalisten en makers van inhoud kunnen de houding van mensen met een handicap beïnvloeden door hun portrettering. Het is essentieel dat ze gevoelige taal gebruiken en schadelijke stereotypen vermijden.
- Professionals in de gezondheidszorg: Zorgverleners, waaronder artsen, verpleegkundigen en therapeuten, hebben regelmatig contact met mensen met een beperking. Ze moeten respectvolle taal gebruiken bij het bespreken van diagnoses en behandelingsmogelijkheden.
- Werkgevers en werkplekken: Werkgevers kunnen een inclusieve werkomgeving creëren door gevoelig taalgebruik in vacatures, beleid en interacties met werknemers met een handicap. Ze moeten ook zorgen voor redelijke aanpassingen.
- Opvoeders: Leraren en opvoeders spelen een cruciale rol in het bevorderen van een inclusieve omgeving op scholen en universiteiten. Ze kunnen model staan voor respectvolle taal en leren studenten over bewustzijn en gevoeligheid voor handicaps.
- Organisaties voor gemeenschapsvoorzieningen en sociale diensten: Deze organisaties bieden diensten en ondersteuning aan mensen met een beperking. Het gebruik van gevoelige taal is essentieel in hun interacties met klanten en de bredere gemeenschap.
- Juridische en mensenrechtenorganisaties: Organisaties die zich inzetten voor mensenrechten en juridische belangenbehartiging kunnen zich inzetten om ervoor te zorgen dat de rechten van mensen met een handicap, waaronder het recht op respectvolle taal, worden nageleefd.

- Taalprofessionals: Vertalers, tolken en taalexperts hebben de verantwoordelijkheid om gevoelige en accurate terminologie over te brengen wanneer ze vertalen of tolken voor personen met een handicap.
- Algemeen publiek: De maatschappij in het algemeen is een cruciale stakeholder. Het publieke bewustzijn en de houding ten opzichte van mensen met een handicap kunnen hun ervaringen aanzienlijk beïnvloeden. Het bevorderen van respectvol taalgebruik en bewustwording is een collectieve inspanning.
- Onderzoek en academische gemeenschap: Onderzoekers en academici op gebieden zoals disability studies, linguïstiek en communicatie spelen een rol in het bestuderen en bevorderen van taalgevoeligheid en inclusiviteit.
- Experts op het gebied van technologie en toegankelijkheid: Degenen die betrokken zijn bij de ontwikkeling van toegankelijke technologie en communicatiemiddelen kunnen ervoor zorgen dat deze middelen gevoelig taalgebruik en toegankelijkheid voor mensen met een handicap ondersteunen.

Samenwerking tussen deze belanghebbenden is essentieel om een meer inclusieve en respectvolle samenleving te creëren die de waardigheid en rechten van mensen met een handicap waardeert. Elke groep heeft een unieke rol in het promoten van gevoelig taalgebruik en het bevorderen van een omgeving van gelijkheid en inclusie. De toekomstige doelstellingen van gevoelig taalgebruik ten opzichte van mensen met een handicap omvatten bredere doelen van het bevorderen van inclusiviteit, gelijkheid en respect in de samenleving.

Deze doelstellingen sluiten aan bij de voortdurende inspanningen om een meer inclusieve en toegankelijke wereld te creëren voor mensen met een handicap. Hier zijn enkele belangrijke twaalf toekomstige doelstellingen:

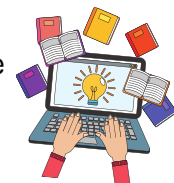
- Inclusie bevorderen: Gevoelige taal zal een centrale rol blijven spelen in het bevorderen van de inclusie van mensen met een handicap in alle aspecten van de samenleving, waaronder onderwijs, werkgelegenheid, gezondheidszorg en sociale participatie.
- Stigma verminderen: Respectvol en inclusief taalgebruik helpt het stigma dat geassocieerd wordt met handicaps te verminderen. Toekomstige doelstellingen zijn onder andere het verder uitbannen van negatieve stereotypen en discriminerende houdingen door middel van taal.
- Toegang en participatie verbeteren: Gevoelige taal ondersteunt inspanningen om de toegang tot openbare ruimten, diensten en informatie voor personen met een handicap te verbeteren. Toekomstige doelen zijn onder andere het bevorderen van toegankelijkheid en het zorgen voor gelijke deelname op alle gebieden van het leven.
- Wetgeving en beleid bevorderen: Belangenbehartigers zullen werken aan het versterken van wetgeving en beleid die het gebruik van gevoelig taalgebruik versterken en de rechten en het welzijn van mensen met een handicap bevorderen.
- Onderwijs en bewustwording: Toekomstige doelstellingen omvatten voortdurende educatie- en bewustmakingsinitiatieven om ervoor te zorgen dat individuen, organisaties en instellingen op de hoogte zijn van het belang van gevoelig taalgebruik en de impact ervan op de gehandicapte gemeenschap.
- Inclusieve media: De media zullen worden aangemoedigd om richtlijnen voor gevoelig taalgebruik aan te nemen en zich eraan te houden, om ervoor te zorgen dat portretten van mensen met een handicap respectvol, accuraat en divers zijn.

- Toegankelijke communicatie: De inspanningen zullen zich richten op het toegankelijk maken van communicatie, met inbegrip van digitale inhoud, documenten en openbare informatie, voor personen met een handicap, ter ondersteuning van hun volledige deelname aan het digitale tijdperk.
- Bevordering van zelfbehartiging: Personen met een handicap worden in staat gesteld om op te komen voor hun eigen taalvoorkeuren en rechten, zodat ze inspraak hebben in de manier waarop ze worden beschreven en waarnaar verwezen wordt.
- Voortdurende evolutie van taal: Naarmate taal en maatschappelijke attitudes veranderen, zullen toekomstige doelstellingen bestaan uit het aanpassen van taalrichtlijnen om deze veranderingen te weerspiegelen, terwijl we ons blijven inzetten voor gevoeligheid en inclusiviteit.
- Wereldwijde samenwerking: Samenwerking tussen landen en internationale organisaties zal doorgaan met het promoten van 'best practices' op het gebied van taalgevoeligheid op wereldwijde schaal, om zo een meer inclusieve wereld voor mensen met een handicap te bevorderen.
- Respect voor intersectionaliteit: Toekomstige doelstellingen zullen ook betrekking hebben op het erkennen en respecteren van de raakvlakken tussen handicap en andere aspecten van identiteit, zoals geslacht, ras en etniciteit, in taal en belangenbehartiging.
- Holistisch welzijn: Naast taal is de bredere doelstelling ervoor te zorgen dat mensen met een handicap holistisch welzijn genieten, inclusief fysieke en mentale gezondheid, sociale banden, economische kansen en het vermogen om een bevredigend leven te leiden.

Door deze toekomstige doelstellingen na te streven, kan de samenleving werken aan een meer inclusieve en rechtvaardige omgeving waarin alle mensen, ongeacht hun capaciteiten of beperkingen, met respect en waardigheid worden behandeld en de kans krijgen om zich te ontplooiën en volledig deel te nemen aan alle aspecten van het leven.

Om op korte termijn te komen tot een wijdverspreide toepassing van gevoelige taal is een combinatie nodig van bewustwording, onderwijs en belangenbehartiging. Hier volgen enkele belangrijke stappen die op korte termijn genomen kunnen worden om het gebruik van gevoelige taal ten opzichte van mensen met een handicap te bevorderen:

Bewustzijns campagnes: Lanceer bewustmakingscampagnes die het belang benadrukken van het gebruik van respectvolle en inclusieve taal als het gaat om mensen met een handicap. Deze campagnes kunnen gericht zijn op de

het grote publiek, mediaprofessionals en specifieke industrieën.

- Mediatraining: Bied media en journalisten training en hulpmiddelen voor het gebruik van gevoelige taal. Nauwkeurige en respectvolle verslaggeving over kwesties met betrekking tot handicaps aanmoedigen.
- Educatieve initiatieven: Implementeer onderwijsprogramma's op scholen en universiteiten die studenten leren over bewustzijn van handicaps en het gebruik van inclusieve taal. Werk samen met leraren en opvoeders om deze onderwerpen in het lesprogramma op te nemen.
- Richtlijnen en stijlhandleidingen: Ontwikkel en verspreid richtlijnen en stijlhandleidingen die duidelijke instructies geven over het gebruik van gevoelig taalgebruik. Deze richtlijnen kunnen op maat gemaakt worden voor specifieke sectoren, zoals gezondheidszorg, onderwijs en media.
- Samenwerking met belanghebbenden: Werk samen met NGO's, belangenorganisaties en gehandicaptenrechtengroepen om het gebruik van gevoelig taalgebruik te promoten. Deze organisaties kunnen een cruciale rol spelen bij het vergroten van het bewustzijn en het pleiten voor respectvol taalgebruik.

- **Toegankelijkheid in communicatie:** Ervoor zorgen dat alle communicatiematerialen, waaronder websites, documenten en openbare bewegwijzering, toegankelijk zijn voor personen met een handicap. Bevorder toegankelijke communicatie als een essentieel onderdeel van gevoelig taalgebruik.
- **Ga in gesprek met invloedrijke personen:** Werk samen met invloedrijke figuren, beroemdheden en beïnvloeders op sociale media om te pleiten voor het gebruik van gevoelige taal. Hun bereik kan helpen om het bewustzijn onder een breder publiek te verspreiden.
- **Beleidsbeïnvloeding:** Pleiten voor beleid en wetgeving die het gebruik van gevoelige taal bevorderen en discriminatie op basis van handicap aanpakken. Werk samen met wetgevers om relevante wetsvoorstellen in te dienen en te ondersteunen.
- **Verantwoordelijkheid van bedrijven:** Bedrijven en ondernemingen aanmoedigen om taalgevoeligheid toe te passen in hun interne beleid, externe communicatie en marketingmateriaal. Steun initiatieven die diversiteit en inclusie bevorderen.
- **Feedbackmechanismen:** Zorg voor feedback- en verantwoordingsmechanismen, zodat mensen gevallen van ongevoelig taalgebruik kunnen melden en middelen voor correctie en verbetering kunnen aanbieden.
- **Betrokkenheid bij de gemeenschap:** Samenwerken met lokale gemeenschappen via workshops, seminars en gemeentehuisbijeenkomsten om het bewustzijn over taalgevoeligheid en de ervaringen van mensen met een handicap te vergroten.
- **Succesverhalen vieren:** Benadruk succesverhalen van mensen met een handicap die uitdagingen hebben overwonnen en een belangrijke bijdrage aan de samenleving hebben geleverd. Het tonen van hun prestaties kan inspireren tot positieve verandering.
- **Voortdurende evaluatie:** Beoordeel en evalueer voortdurend de impact van initiatieven op het gebied van taalgevoeligheid. Verzamel feedback van mensen met een handicap en belanghebbenden om strategieën en berichtgeving te verfijnen.
- **Publieke verklaringen en beloftes:** Moedig publieke figuren, organisaties en instellingen aan om publieke verklaringen af te leggen of beloftes te doen over het gebruik van gevoelige taal. Deze toezeggingen kunnen een voorbeeld zijn voor anderen.
- **Campagnes via sociale media:** Gebruik sociale mediaplatforms om campagnes en hashtags te lanceren die bewustzijn en discussies over het belang van gevoelig taalgebruik bevorderen. Ga in gesprek met online gemeenschappen en beïnvloeders.

Door deze stappen op korte termijn te zetten, is het mogelijk om een impuls te geven aan het gebruik van gevoelig taalgebruik dat kan leiden tot een meer respectvolle en inclusieve samenleving voor mensen met een handicap. Deze inspanningen moeten worden voortgezet en geïntegreerd in bredere inclusie- initiatieven.

DOELSTELLING VOOR KORTE EN LANGE TERMIJN

Voor het bereiken van een langdurige en duurzame verspreiding van gevoelig taalgebruik ten opzichte van mensen met een handicap zijn diepere culturele en systemische veranderingen nodig. Hier zijn de belangrijkste stappen en doelstellingen voor de lange termijn:

- Integreer gevoeligheid in het onderwijs: Zorg ervoor dat bewustzijn over handicaps en het gebruik van gevoelig taalgebruik geïntegreerd worden in alle onderwijsniveaus, van basisscholen tot instellingen voor hoger onderwijs. Dit zal helpen om een generatie mensen te creëren die van nature respectvol taalgebruik hanteren.
- Wettelijke en beleidskaders: Pleiten voor uitgebreide wettelijke en beleidskaders die het gebruik van gevoelig taalgebruik in alle sectoren institutionaliseren. Deze kaders moeten duidelijke richtlijnen en consequenties voor overtredingen bevatten.
- Normen voor de media- en entertainmentindustrie: Stel industriegenormen op voor media en entertainment die prioriteit geven aan respectvol en inclusief taalgebruik in scripts, portretten en verslaggeving. Moedig media aan om gedragscodes te ondertekenen.
- Maatschappelijk verantwoord ondernemen en werkgelegenheidspraktijken: Bedrijven aanmoedigen om praktijken van maatschappelijk verantwoord ondernemen (MVO) toe te passen die gevoeligheid benadrukken in hun interne en externe communicatie. Steun diversiteit en inclusie op de werkplek.
- Openbare instellingen en diensten: Ervoor zorgen dat openbare instellingen, waaronder overheidsinstellingen, zorgverleners en sociale diensten, consequent gevoelige taal gebruiken in hun interactie met het publiek en in officiële documenten.

- Bewakings- en rapportagemechanismen: Richt onafhankelijke organen of agentschappen op die verantwoordelijk zijn voor het monitoren en rapporteren van gevallen van ongevoelig taalgebruik. Transparantie en verantwoording in taalgebruik aanmoedigen.
- Toegankelijke communicatietechnologie: Investeer in toegankelijke communicatietechnologie en zorg ervoor dat bij het ontwerp van digitale platforms en informatie rekening wordt gehouden met de behoeften van mensen met een handicap.
- Intersectionaliteit bevorderen: Erken en behandel de intersectionaliteit van handicaps met andere aspecten van identiteit, zoals ras, geslacht en seksuele geaardheid, in taal en inclusie.
- Zelfbehartiging bevorderen: Mensen met een handicap in staat stellen voor hun taalvoorkeuren en rechten op te komen. Zorg ervoor dat ze toegang hebben tot middelen en ondersteuning om dit effectief te doen.
- Culturele en mediavertegenwoordiging: Culturele diversiteit en vertegenwoordiging van mensen met een handicap in de media, literatuur en kunst bevorderen. De unieke verhalen en ervaringen van personen met een handicap vieren.
- Opleiding en training voor professionals: Implementeer doorlopende onderwijs- en trainingsprogramma's voor professionals op gebieden als gezondheidszorg, onderwijs en media, waarbij de nadruk wordt gelegd op gevoeligheid in hun interacties en communicatie.

- Wereldwijde samenwerking: Samenwerken met internationale organisaties en regeringen om beste praktijken te delen en gevoelig taalgebruik wereldwijd te promoten.
- Cultuuromslag op lange termijn: Erken dat het creëren van een cultuur van gevoeligheid een zaak van lange adem is. Het vereist niet alleen beleidsveranderingen, maar ook een fundamentele verschuiving in maatschappelijke houdingen en gedragingen.
- Regelmatige evaluatie en aanpassing: De impact van langetermijninitiatieven voortdurend evalueren, feedback van belanghebbenden verzamelen en strategieën waar nodig aanpassen om de veranderende uitdagingen op het gebied van taal en inclusie aan te pakken.
- Generatieverandering: Streef na verloop van tijd naar een generatiewisseling waarbij jongere generaties opgroeien met een diepgaand begrip van en betrokkenheid bij het gebruik van gevoelige taal, waardoor het een integraal onderdeel van de samenleving wordt.

Langetermijndoelstellingen voor gevoelig taalgebruik zijn nauw verweven met bredere inspanningen om een meer inclusieve en rechtvaardige samenleving te creëren. Het bereiken van deze doelen vereist volharding, samenwerking en toewijding aan het respecteren van de rechten en waardigheid van mensen met een handicap.

INSTRUMENTEN VOOR MONITORING EN EVALUATIE

Het monitoren en evalueren van het gebruik van gevoelig taalgebruik om ervoor te zorgen dat het goed gebeurt, vereist een combinatie van hulpmiddelen en strategieën. Hier volgen enkele belangrijke hulpmiddelen en benaderingen:

- Richtlijnen en stijlhandleidingen: Ontwikkel en verspreid richtlijnen en stijlhandleidingen die duidelijke instructies geven over het gebruik van gevoelig taalgebruik. Deze richtlijnen kunnen dienen als referentie voor individuen en organisaties.
- Checklists: Maak checklists of rubrics met specifieke criteria voor het gebruik van gevoelige taal. Deze checklists kunnen worden gebruikt om schriftelijke en mondelinge communicatie te beoordelen, om ervoor te zorgen dat de belangrijkste principes worden gevolgd.
- Software voor taalbeoordeling: Sommige softwaretools zijn ontworpen om tekst te analyseren en feedback te geven over taalgebruik, inclusief gevoeligheid. Deze tools kunnen potentieel ongevoelig taalgebruik identificeren en alternatieven voorstellen.
- Feedbackmechanismen: Zorg voor feedbackmechanismen waar mensen gevallen van ongevoelig taalgebruik kunnen melden. Creëer duidelijke rapportagekanalen en procedures om klachten of zorgen aan te pakken.
- Enquêtes en vragenlijsten: Voer enquêtes uit of verspreid vragenlijsten om feedback te verzamelen van doelgroepen, waaronder mensen met een handicap. Vraag hun input over taalgevoeligheid in specifieke contexten.
- Analyse van inhoud: Analyseer regelmatig de inhoud van organisaties, mediakanalen of individuen om de taalgevoeligheid te beoordelen. Zoek naar patronen van ongevoelig taalgebruik en gebieden die voor verbetering vatbaar zijn

- **Focusgroepen:** Organiseer focusgroepen met diverse deelnemers om taalgevoeligheid te bespreken. Verzamel kwalitatieve feedback over de effectiviteit van taalgebruik in verschillende contexten.
- **Collegiale toetsingen:** Intercollegiale toetsingsprocessen implementeren, waarbij collega's of experts op relevante gebieden communicatiematerialen beoordelen en feedback geven op gevoeligheid en inclusiviteit.
- **Externe audits:** Maak gebruik van externe auditors of consultants met expertise op het gebied van taalgevoeligheid om communicatiematerialen, -beleid en -praktijken te evalueren en aanbevelingen te doen.
- **Geautomatiseerde filters en tools:** Gebruik geautomatiseerde filters en tools binnen digitale platforms om mogelijk ongevoelig taalgebruik te markeren. Deze tools kunnen in realtime suggesties geven voor inclusiever taalgebruik.
- **Toegankelijkheidsaudits:** Toegankelijkheidscontroles uitvoeren op websites, documenten en ander communicatiemateriaal om ervoor te zorgen dat ze voldoen aan de toegankelijkheidsnormen en -richtlijnen voor mensen met een handicap.
- **Effectbeoordelingen:** De impact van taalgevoelighedsinitiatieven in de loop van de tijd beoordelen. Veranderingen meten in de percepties, houdingen en gedragingen van het publiek met betrekking tot inclusie van gehandicapten.
- **Regelmatige rapportage:** Zet een systeem op voor regelmatige rapportering over taalgevoelighedsinspanningen en vooruitgang. Deel rapporten met belanghebbenden en het publiek om betrokkenheid bij verbetering te tonen.
- **Training en workshops:** Bied training en workshops over taalgevoeligheid aan werknemers, professionals en relevante belanghebbenden. Evalueer de effectiviteit van deze trainingsprogramma's door middel van evaluaties voor en na de training.
- **Toezicht op naleving:** Ervoor zorgen dat relevante wet- en regelgeving met betrekking tot taalgevoeligheid wordt nageleefd. Controleren of organisaties zich aan de wettelijke vereisten houden en zo nodig corrigerende maatregelen nemen.
- **Casestudies en beste praktijken:** Deel casestudies en voorbeelden van best practices op het gebied van taalgevoeligheid. Benadruk organisaties of personen die uitblinken in het gebruik van gevoelige taal als voorbeeld voor anderen.
- **Publieke betrokkenheid:** Stimuleer publieke betrokkenheid via sociale media, campagnes en evenementen om het bewustzijn over taalgevoeligheid te vergroten en feedback te verzamelen van de bredere gemeenschap.
- **Voortdurende verbetering:** Gebruik de feedback en inzichten die verzameld worden door middel van monitoring en evaluatie om voortdurend verbeteringen aan te brengen aan de inspanningen op het gebied van taalgevoeligheid.

Door gebruik te maken van deze hulpmiddelen en benaderingen kunnen organisaties en personen het gebruik van gevoelig taalgebruik effectief controleren, evalueren en bewaken en ervoor zorgen dat het in overeenstemming is met de principes van inclusiviteit en respect voor mensen met een beperking.

Co-funded by
the European Union

EDUCATIEVE PROGRAMMA'S EN INITIATIEVEN VOOR HET MAATSCHAPPELIJK MIDDENVELD

Er waren bredere initiatieven en onderwijsinspanningen gericht op bewustzijn van handicaps, inclusie en respectvolle communicatie. Deze initiatieven bevatten vaak onderdelen met betrekking tot het gebruik van gevoelig taalgebruik. Houd er rekening mee dat het onderwijslandschap sindsdien geëvolueerd kan zijn en dat er nieuwe programma's geïntroduceerd kunnen zijn. Hier volgen enkele algemene soorten onderwijsinitiatieven en organisaties die zich bezig houden met gevoelig taalgebruik in Spanje:

- Opleiding van leerkrachten: Onderwijsinstellingen, waaronder universiteiten en lerarenopleidingen, bieden vaak cursussen en workshops over inclusief onderwijs en bewustzijn van handicaps. Deze programma's kunnen ingaan op het belang van gevoelig taalgebruik in de klas.
- Programma's voor gehandicaptenstudies: Sommige universiteiten bieden programma's of cursussen in Disability Studies, waarin verschillende aspecten van handicaps worden onderzocht, waaronder taal en communicatie. Deze programma's bevorderen het begrip van gehandicaptenvraagstukken.
- NGO Workshops en Training: Niet-gouvernementele organisaties (NGO's) en belangengroepen in Spanje kunnen workshops, seminars en trainingen organiseren voor opvoeders, professionals en het publiek. Deze evenementen kunnen onderdelen bevatten over taalgevoeligheid.

- Publieke bewustmakingscampagnes: Overheidsinstellingen en NGO's voeren af en toe bewustmakingscampagnes over de integratie van personen met een handicap. Deze campagnes leggen vaak de nadruk op gevoelig taalgebruik en respectvolle communicatie.
- Initiatieven voor inclusief onderwijs: De inspanningen voor inclusief onderwijs in Spanje zijn erop gericht om klaslokalen te creëren waar leerlingen met een handicap welkom zijn. Leerkrachten worden vaak getraind in inclusief lesgeven, wat ook begeleiding bij taalgevoeligheid kan inhouden.
- Online bronnen: Er kunnen verschillende online bronnen, waaronder richtlijnen en toolkits, beschikbaar zijn voor opvoeders en het publiek, die begeleiding bieden bij het gebruik van gevoelig taalgebruik in educatieve omgevingen.
- Workshops voor professionele ontwikkeling: Sommige organisaties, waaronder handicapgerichte NGO's en beroepsverenigingen, kunnen workshops en trainingen aanbieden voor specifieke beroepsgroepen, zoals zorgverleners, over het gebruik van gevoelig taalgebruik.

Programma's en initiatieven gericht op het bevorderen van het gebruik van gevoelige taal in het maatschappelijk middenveld in Spanje omvatten meestal een combinatie van bewustwordingscampagnes, training en middelen die worden verstrekt door niet-gouvernementele organisaties (NGO's), belangengroepen en overheidsinstanties. Hoewel ik geen specifieke programmanamen of details kan geven na mijn laatste kennisupdate in september 2021, kan ik je wel een idee geven van het soort initiatieven dat mogelijk bestaat of sindsdien is ontwikkeld:

- **Bewustmakingscampagnes**: NGO's en overheidsinstellingen lanceren vaak bewustmakingscampagnes die gericht zijn op het grote publiek en maatschappelijke organisaties. Deze campagnes hebben als doel mensen te informeren over het belang van gevoelig taalgebruik bij het verwijzen naar personen met een handicap.
- **Workshops en training**: NGO's en belangengroepen kunnen workshops en trainingen organiseren voor maatschappelijke organisaties, gemeenschapsleiders en vrijwilligers. Deze sessies bieden begeleiding bij het gebruik van respectvolle en inclusieve taal in hun werk.
- **Ontwikkeling van hulpmiddelen**: Organisaties kunnen hulpmiddelen ontwikkelen en verspreiden zoals richtlijnen, handleidingen en toolkits die speciaal zijn ontworpen voor maatschappelijke organisaties. Deze hulpmiddelen bieden praktische tips en voorbeelden voor het gebruik van gevoelige taal.
- **Samenwerkingsinitiatieven**: Samenwerking tussen verschillende maatschappelijke organisaties, groepen die opkomen voor gehandicapten en overheidsinstanties kan resulteren in gezamenlijke programma's om taalgevoeligheid en inclusie te bevorderen.

- **Betrokkenheid bij de gemeenschap**: Initiatieven kunnen betrekking hebben op het betrekken van lokale gemeenschappen via evenementen, seminars en dialogen. Deze aanpak aan de basis stimuleert discussies over taalgevoeligheid en bewustzijn van handicaps.
- **Toegankelijkheids- en inclusiebeoordelingen**: NGO's kunnen beoordelingen en consultaties aanbieden aan maatschappelijke organisaties om hen te helpen hun toegankelijkheid en inclusiviteit te verbeteren, inclusief taalgebruik.
- **Delen van beste praktijken**: Er kunnen platforms worden opgericht voor het delen van beste praktijken op het gebied van taalgevoeligheid en inclusie tussen maatschappelijke organisaties, zodat groepen van elkaars ervaringen kunnen leren.
- **Financiering en subsidies**: Overheidsinstellingen en stichtingen kunnen subsidies en financieringsmogelijkheden aanbieden om maatschappelijke organisaties te ondersteunen bij hun inspanningen om taalgevoeligheid en inclusie van gehandicapten te promoten.
- **Belangenbehartiging en beleidsbetrokkenheid**: Maatschappelijke organisaties kunnen pleiten voor beleid en richtlijnen met betrekking tot taalgevoeligheid in hun interacties met overheidsinstanties.

Co-funded by
the European Union

GOEDE PRAKTIJKEN

- Gehandicapte Gegevensanalyse geleverd door Fighttthestroke Foundation.

- Het gebruik van LIS in het tv-nieuws.

- LIS gebruiken bij muziekevenementen.

- Kunstwerken in musea herscheppen voor mensen die niet kunnen zien

- **Parlarecivile:**

Een voorbeeld van een dashboard in het veranderen van de taal voor geen haatzaaiende en ondubbelzinnige communicatie.

SLECHTE PRAKTIJEN

- Leraren zonder pedagogische opleiding toelaten tot het onderwijssysteem.

4.2 SPANJE

GOEDE PRAKTIJEN

- Guía para un uso no discriminatorio del lenguaje (en el entorno de la discapacidad), Geschreven door: Isabel Frutos Frutos y Pilar Rodríguez Aparicio (2001)

In deze PDF vind je een gids voor niet-discriminerend taalgebruik in de context van handicaps. Het biedt nieuwe definities voor concepten met betrekking tot inclusief taalgebruik en biedt theoretische inzichten. Wat vooral interessant is, zijn de praktische oefeningen waarmee we kunnen werken aan het begrijpen en aanpakken van kwesties met betrekking tot handicaps.

- **Manual de Lenguaje Inclusivo, geschreven door: COCEMFE, FAAM**

Dit handboek is een document dat is overeengekomen door het associatieve netwerk dat mensen met fysieke en organische beperkingen vertegenwoordigt en dat de terminologie vastlegt waarmee deze groep mensen in de samenleving vertegenwoordigd, aangeduid en gekend wil worden. Kortom, richtlijnen voor het gebruik van correct, respectvol en consensueel taalgebruik bij het verwijzen naar mensen met een beperking. In die zin is het het meest raadzaam om de term persoon met een handicap te gebruiken en niet gehandicapt, zoals deze gids uitlegt, omdat een handicap nog een kenmerk is van alle mensen die het hebben, en niet het enige waarvoor ze erkend moeten worden.

- **Lenguaje inclusivo sobre discapacidad en el deporte, geschreven door: Comité Paralímpico Español (december, 2022)**

Op deze pagina vind je alles over handicaps in de sport en een verwijzing naar de beperkte zichtbaarheid van handicaps in de sport. Er wordt sterk de nadruk gelegd op de termen die niet gebruikt mogen worden, zoals "aangepaste sporten", en in plaats daarvan wordt voorgesteld om termen als "Paralympische sporten" te gebruiken. Tot slot wordt het belang van de zichtbaarheid van handicaps in de sport benadrukt

SLECHTE PRAKTIJKEN

- **España schendt het recht op inclusief onderwijs voor een kind met het syndroom van Down, Geschreven door Verenigde Naties**

In dit nieuwsartikel kunnen we zien hoe Rubén, een kind met het syndroom van Down, wordt mishandeld en misbruikt door zijn leerkracht. In een rapport wordt zijn gedrag ten onrechte getypeerd als 'storend gedrag', 'psychotische episodes' en 'ontwikkelingsachterstand geassocieerd met het syndroom van Down'.

España viola el derecho a la educación inclusiva de un niño con síndrome de Down

Author: marabio | Auto: 100%

Co-funded by the European Union

- Stijlgids inclusieve taal Rijksuniversiteit Groningen

De Rijksuniversiteit Groningen heeft een 'Stijlgids Inclusief Taalgebruik' geïntroduceerd om de inclusiviteit van de communicatie binnen de academische gemeenschap te verbeteren. Deze gids erkent de impact van taal bij het vormgeven van een inclusieve omgeving en biedt waardevolle inzichten en tips om respectvolle, accurate en niet-schadelijke communicatie te waarborgen. Door dergelijke maatregelen te nemen, wil de universiteit ervoor zorgen dat iedereen, inclusief personeel, studenten en bezoekers, zich welkom en erkend voelt. De gids is onderverdeeld in twee hoofdstukken: identiteitsgebonden taalgebruik, waarin onderwerpen als geslacht, capaciteiten, etniciteit en nationaliteit aan bod komen, en thematisch taalgebruik, met een specifieke nadruk op gebieden als HR. Daarnaast komen inclusieve taalpraktijken in het Nederlands aan bod. Gebruikers kunnen gemakkelijk door deze gids navigeren en hem gebruiken als naslagwerk om specifieke taalkwesties aan te pakken, waarbij het belang van begrijpen in plaats van aannemen wordt benadrukt.

- Richtlijnen van de gemeente Amsterdam over gevoelige en te vermijden woorden

De Schrijfwijzer van de gemeente Amsterdam is een uitgebreid hulpmiddel om de kwaliteit en helderheid van gemeentelijke communicatie te verbeteren. Deze gids legt de nadruk op de kernwaarden 'actief, open en eerlijk' en geeft gedetailleerde instructies voor het opstellen van beleidsdocumenten, e-mails en andere vormen van communicatie, zoals kranten, websites, sociale media, posters en brochures. De gids is gericht op effectieve en jargonvrije communicatie met inwoners, bedrijfseigenaren, bezoekers en ambtenaren en pleit voor het gebruik van eenvoudige en begrijpelijke taal. Hoewel de gids zelf eigendom is van de gemeente Amsterdam, is de kennis die erin staat niet door eigendomsrechten beschermd. Gebruikers worden aangemoedigd om de inhoud vrij te gebruiken, aan te passen en te verspreiden zonder de noodzaak van naamsvermelding, aangezien de informatie door de jaren heen op grote schaal is erkend en op vergelijkbare wijze is gepresenteerd door verschillende bronnen

- Gids voor Taalinclusie aan de Radboud Universiteit

De Radboud Universiteit heeft de ambitie om een veilige, inclusieve academische gemeenschap te bevorderen die diversiteit, gelijkheid en inclusie omarmt en bevordert (DEI-plan, 2022). Taal is de sleutel tot inclusie: door bepaalde woorden te gebruiken, kunnen we ervoor zorgen dat iedereen zich meer inclusief voelt. Deze gids dient als hulpmiddel om je bewust te worden van de impact die taal kan hebben en hoe je inclusieve taal kunt gebruiken, zodat we niemand uitsluiten of schadelijke stereotypen gebruiken.

Het Erasmus+ KA210 project READY voorzag in zijn ontwikkeling de implementatie van drie projectmobiliteiten, één in elk projectland (Spanje, Italië, Nederland). Het doel van deze mobiliteiten was de partners te ontmoeten en de uiteindelijke doelgroep te betrekken in een reeks workshops die hen ertoe zouden aanzetten hun overtuigingen met betrekking tot taal en de rol die taal speelt in de manier waarop we de wereld zien, in vraag te stellen. Om vervolgens bewuster om te gaan met taal op een meer inclusieve manier, met een specifieke focus op de manier waarop dit mensen met een handicap beïnvloedt. Elke mobiliteit moest een specifiek onderwerp onderzoeken om de doelstellingen van het project te bereiken. Ze waren als volgt gestructureerd:

Co-funded by
the European Union

- **LEES OOK**

De rol analyseren die taal speelt bij het creëren van onze werkelijkheid en de bevooroordeelde manieren waarop taal wordt gebruikt beseffen;

- **GEREED OM TE VERANDEREN**

Begrijpen hoe de taal wordt gebruikt om het verhaal van onze wereld vorm te geven en hoe we dit verhaal kunnen veranderen.

- **READY TO SPREAD**

Hoe je de geleerde tools en vaardigheden kunt gebruiken om een meer inclusieve manier van communiceren te creëren, vooral met behulp van de nieuwe technologieën die de manier waarop we communiceren katalyseren.

Meer in detail ziet de dagelijkse organisatie van deze mobiliteit er als volgt uit:

1. VALENCIA, 19-22 DEC 2022 - LEES VERDER - GEORGANISEERD DOOR ASOCIACIÓN UNO

Het centrale punt van deze vierdaagse mobiliteit was de verkenning van de diepgaande invloed van taal op onze wereld en de centrale rol die taal speelt bij het in stand houden van discriminatie, in het bijzonder tegen mensen met een handicap

Dag 1: Taal en realiteit begrijpen

De deelnemers aan het project werden hartelijk verwelkomd in de mobiliteit. De eerste dag was gewijd aan de ingewikkelde verbinding tussen taal en realiteit. De deelnemers namen deel aan stimulerende discussies en activiteiten die ingingen op de manier waarop taal percepties beïnvloedt en stereotypen versterkt, in het bijzonder met betrekking tot personen met een handicap. De sfeer van gezamenlijk leren en ervaringen delen vormde de basis voor de volgende dagen.

Dag 2: Empathie ontwikkelen en vooringenomen uitdrukkingen in teksten herkennen

De tweede dag van het mobiliteitsproject stond in het teken van empathie. Door middel van een reeks meeslepende oefeningen en scenario's kregen de deelnemers een diepgaand begrip van de uitdagingen waarmee mensen met een handicap worden geconfronteerd. Deze ervaringen belichtten het belang van taal in het cultiveren van empathie, terwijl ze ook licht wierpen op de schade die wordt toegebracht door ongevoelige taalkeuzes.

Het tweede deel van de dag was gewijd aan een workshop die gericht was op het identificeren van bevooroordeelde uitdrukkingen in teksten, met speciale nadruk op personeelsadvertenties. Deelnemers namen praktijkvoorbeelden onder de loep en ontdekten hoe taal onbedoeld mensen met een handicap kan uitsluiten of discrimineren. De activiteiten van de dag droegen bij aan de bewustwording over de verstrekende gevolgen van taal op discriminatie en benadrukten de dringende noodzaak voor verandering.

Dag 3: Veilige ruimten

De derde dag van het project draaide om het creëren van veilige ruimtes voor verandering. De deelnemers erkenden dat voor het bevorderen van inclusiviteit en empathie een omgeving nodig is waar mensen kunnen delen en leren zonder bang te hoeven zijn voor een oordeel.

Dag 4: Workshop ontwikkeling

In deze context ontwikkelden ze samen ideeën en strategieën om deze veilige ruimten binnen hun gemeenschappen te creëren. De deelnemers genereerden innovatieve workshops die gebruikt kunnen worden om mensen te onderwijzen in en bewust te maken van de rol van taal bij discriminatie. De deelnemers genereerden innovatieve workshops die gebruikt kunnen worden om mensen bewust te maken van de rol van taal bij discriminatie. De mobiliteit van het READY TO ADDRESS project in Valencia faciliteerde met succes de uitwisseling van ideeën, ervaringen en kennis tussen de deelnemers, zodat zij hun belangrijke werk in het bevorderen van inclusiviteit en empathie in hun eigen land kunnen voortzetten.

2. MILAAN, 3-6 APRIL 2023 - GEREED NAAR VERANDEREN - GEHOST DOOR FIGHTTHERSTROKE

Het hoofddoel van de READY TO CHANGE-mobiliteit was het ontrafelen van de diepe impact van taal op onze wereld en de rol die taal speelt in het in stand houden van discriminatie, met speciale aandacht voor mensen met een handicap. Door middel van een zorgvuldig samengestelde reeks activiteiten begonnen de deelnemers aan een ontdekkings- en veranderingsreis.

Dag 1: Inclusieve communicatie en de betekenis ervan

De eerste dag was gewijd aan het verkennen van het concept van inclusieve communicatie. Door middel van boeiende discussies en workshops verdiepten de deelnemers zich in het transformerende potentieel van taal bij het bevorderen van inclusiviteit en empathie. Ze dachten na over de cruciale rol van taal bij het ontmantelen van discriminatie, met name van mensen met een handicap.

Dag 2: De kracht van verhalen benutten

Op de tweede dag van het mobiliteitsproject verfijnden de deelnemers hun vaardigheden in het vertellen van verhalen. Ze leerden verhalen te maken die een impactvolle boodschap kunnen overbrengen en zo het belang van inclusieve communicatie effectief kunnen overbrengen. Verhalen vertellen werd onthuld als een krachtig middel voor verandering, met de capaciteit om een publiek te boeien, empathie te inspireren en vooroordelen te bestrijden.

Dag 3: Publiek verhaal en exclusieve communicatie ontmaskeren

De derde dag verdiepte zich in de kunst van het publieke verhaal. Deelnemers deelden hun eigen ervaringen en voorbeelden van exclusieve communicatie en benadrukten de schadelijke gevolgen ervan voor personen met een handicap. Deze dag onderstreepte de urgentie van het ontmantelen van exclusief taalgebruik en het bevorderen van inclusiviteit.

Dag 4: Verhalen voor verandering creëren en presenteren

De laatste dag van het project was het hoogtepunt van alle opgedane kennis en vaardigheden. De deelnemers moesten hun eigen verhalen maken en presenteren. Deze verhalen waren gericht op het bevorderen van inclusiviteit, empathie en het belichten van de impact van taal op mensen met een handicap. De vertelvaardigheid van de deelnemers was een krachtig bewijs van het potentieel van taal om positieve verandering teweeg te brengen. De deelnemers verlieten de READY TO CHANGE- mobiliteit met de middelen om inclusieve communicatie en empathie te bevorderen door middel van de kunst van het vertellen van verhalen, in een streven om discriminatie van mensen met een handicap te ontmantelen.

3. AMSTERDAM 26-29 AUGUSTUS 2023 - READY TO SPREAD - GEORGANISEERD DOOR ILA

Deelnemers uit de drie landen van het project kwamen samen voor de projectmobiliteit READY TO SPREAD, om te begrijpen hoe taal onze wereld vormgeeft en welke rol taal speelt bij het in stand houden van discriminatie, in het bijzonder tegen mensen met een handicap. In dit digitale tijdperk richtte de projectmobiliteit zich op het effectief gebruik van technologie om inclusief taalgebruik te bevorderen en nieuwe hulpmiddelen zoals AI in te zetten om hun doelen te bereiken.

Dag 1: Digitale hulpmiddelen en inclusieve taal

De eerste dag was gewijd aan het verkennen van het gebruik van digitale hulpmiddelen voor het bevorderen van inclusief taalgebruik. Deelnemers namen deel aan discussies en hands-on workshops die de kracht van technologie lieten zien bij het ontmantelen van discriminerend taalgebruik en het bevorderen van inclusiviteit. Ze leerden hoe ze digitale platforms, hulpmiddelen en strategieën kunnen gebruiken om effectief op te komen voor mensen met een handicap.

Co-funded by
the European Union

Dag 2: De rol van AI in taalinclusiviteit

Nadat het eerste deel van de dag ook gericht was op het genieten van de culturele omgeving van Amsterdam, richtte de tweede dag van het mobiliteitsproject zich op de opkomende grenzen van AI-tools. Deelnemers verdiepten zich in de mogelijkheden van kunstmatige intelligentie ter ondersteuning van hun missie. Door middel van sessies onder leiding van experts en samenwerkingsactiviteiten, ontdekten ze hoe AI kan helpen bij het identificeren en aanpakken van discriminerend taalgebruik, wat uiteindelijk bijdraagt aan een meer inclusieve samenleving.

Dag 3: Toepassing en praktijkervaring

Deelnemers zetten hun nieuw verworven kennis om in actie en verkenden de praktische toepassingen van digitale hulpmiddelen en AI bij het bevorderen van inclusief taalgebruik. Ze gingen aan de slag met scenario's uit de echte wereld en verfijnden hun vaardigheden in het opkomen voor mensen met een beperking en het creëren van verandering in hun gemeenschap.

Dag 4: Digitale oplossingen voor gelijkheid presenteren

De laatste dag van het project was het hoogtepunt van hun gezamenlijke inspanningen. De deelnemers hadden essentiële digitale vaardigheden verworven en presenteerden hun innovatieve digitale oplossingen en strategieën. Deze oplossingen waren gericht op het bestrijden van discriminatie door het promoten van inclusieve taal. De presentaties van de READY TO SPREAD-mobiliteit waren een bewijs van het potentieel van technologie om positieve verandering teweeg te brengen en de zaak van mensen met een handicap vooruit te helpen.

Tijdens de beschreven mobiliteit hebben de partners een reeks workshops geïmplementeerd en nieuwe ontworpen om hun doelstellingen te bereiken. Hier is de meest effectieve gebruikt:

Workshop

TOPIC	EMPATHIE
TITEL	Door de lijnen
DUUR	45-60 minuten
DEELNEMERS	4+
BENODIGD GEREEDSCHAP	Rollenblad, pennen
BESCHRIJVING	De deelnemers worden verdeeld in groepjes van 4. Elk groepje krijgt een van de volgende rollen toegewezen: • Spreker• Gezicht decoder• Spraak Decoder• Decoder lichaam

BESCHRIJVING

De spreker moet een specifieke emotie kiezen, zonder de rest van de groep te vertellen welke, en zal hebben 5 minuten om een verhaal te vertellen dat het verhaal weergeeft. De Gezichts Decoder zal moeten kijken naar de gezichtsuitdrukkingen van de spreker zonder zich te bekommeren om het verhaal om te proberen daaruit de emoties te raden. De Spraak Decoder hoeft alleen de emotie van het vertelde verhaal te begrijpen, zonder te kijken naar non-verbale signalen van de spreker. De Lichaams Decoder daarentegen moet het verhaal negeren en zich alleen richten op de lichaamsbewegingen van de sprekers om de emotie te begrijpen. Ze kunnen allemaal aantekeningen maken. Aan het einde van de 5 minuten wisselen de rollen totdat elk van de 4 alle vier de rollen heeft ingevuld.

Als iedereen alle rollen heeft ingevuld, houden de groepen een nabespreking van 5 minuten over de ervaring en ontdekken ze of ze allemaal de juiste emoties hebben. Daarna volgt een laatste debriefing met alle verschillende groepen over de activiteit.

RESULTATEN

Deelnemers leren nieuwe manieren om elkaar te begrijpen en om de emoties van de mensen voor hen te begrijpen, terwijl ze ook de overeenkomsten tussen elkaar begrijpen in de manier waarop ze hun emoties uiten, wat leidt tot een groter vermogen om empathie voor de anderen te voelen en effectiever met elkaar te communiceren.

TOPIC	EEN VEILIGE RUIMTE CREËREN
TITEL	Wat is veilig voor jou?
DUUR	45-60 minuten
DEELNEMERS	4+
BENODIGD GEREEDSCHAP	Grote ruimte, pennen, papier
BESCHRIJVING	Aan het begin van de oefening zitten de deelnemers allemaal stil in een kamer. Op commando van de begeleider moeten ze de eerste lijst maken: • 5 dingen die ze kunnen zien• 4 dingen die ze kunnen horen• 3 gevoelens die ze voelen• 2 dingen die ze kunnen ruiken• 1 ding dat ze aanraken Op dit punt worden de deelnemers verdeeld in groepen van 4 en ongeveer 10 minuten discussiëren over het vergelijken van hun antwoorden. Onder leiding van de facilitator voegen alle groepen vervolgens samen en analyseren ze hoeveel verschillende dingen er zijn opgevallen, wat de redenen daarvoor zijn en hoe dat samenhangt met hoe veilige ruimte wordt ervaren en hoe die perceptie voor iedereen anders is.
RESULTATEN	Deelnemers leren over zichzelf en de dingen waar ze waarde aan hechten om een veilige ruimte te creëren, tegelijkertijd begrijpen ze de verschillende dingen waar andere mensen waarde aan kunnen hechten om hun veilige ruimte te creëren en leren ze hiermee rekening te houden tijdens het communiceren.

Workshop

TOPIC	DIGITALE COMMUNICATIE
TITEL	AI voor inclusie
DUUR	45-60 minuten
DEELNEMERS	4+
BENODIGD GEREEDSCHAP	Laptop, smartphone, internetverbinding
BESCHRIJVING	Verdeel de deelnemers in groepjes van 4, elk met een laptop/smartphone en internetverbinding. Beschrijf een lijst met onderwerpen waarvoor de groepen een tekst moeten maken en een lijst met AI-tools voor tekstcreatie die ze kunnen gebruiken. Ze moeten de tool vragen een tekst te maken over het specifieke onderwerp. • Bijvoorbeeld personeelsadvertenties voor autodealers, schoolteksten over fysieke ontwikkeling, biologieteksten over fysieke vaardigheden, modeadvertenties voor actieve kleding, enz. Laat de groepen vragen om een tekst met het gekozen AI-instrument en de vraag anders formuleren telkens ze merken dat de tekst gekleurd is door 'ableïsme'. Zodra ze een onbevooroordeelde tekst hebben, gaan ze naar het volgende onderwerp, enzovoort, totdat ze alle toegewezen onderwerpen en de gepresenteerde tools hebben gebruikt. Na afloop van de oefening (max. 35 minuten) komen de groepen als één groep bij elkaar en bespreken ze de ervaring en de vooroordelen die ze hebben gevonden onder leiding van de moderator.
RESULTATEN	Deelnemers krijgen een nieuwe perceptie van digitale tools en realiseren zich hoe ze worden beïnvloed vanaf de programmeerfase. Ze leren hoe ze om deze problemen heen kunnen navigeren en nieuwe tools op een meer inclusieve en doordachte manier kunnen gebruiken.

Workshop

TOPIC	OPENEN
TITEL	HET MENSELIJK PORTRET
DUUR	45-60 minuten
DEELNEMERS	2+, in paren
BENODIGD GEREEDSCHAP	Grote kamer, kleurpotloden, papier
BESCHRIJVING	HOE HET WERKT • In koppels• Persoon A vertelt 2,5 minuut over zichzelf, terwijl persoon B luistert en ondertussen zijn portret tekent.• Daarna wisselen ze.• In grotere groepen laat ieder van jullie het portret van zijn of haar partner zien en vertelt het verhaal zoals jij het je herinnert
RESULTATEN	De deelnemers komen samen voor een afsluitende discussie over de oefening. De begeleider kan de discussie beginnen met de volgende vragen: Wat verbaasde je over de andere persoon? Hoe voelde het om 2,5 minuut over jezelf te praten? Hoe voelde het om je verhaal gedeeld te horen worden door iemand anders? Was het makkelijker om jouw verhaal of dat van je partner te delen?

Workshop

TOPIC	EEN VEILIGE RUIMTE BOUWEN
TITEL	DRIE IS EEN PIZZA
DUUR	45-60 minuten
DEELNEMERS	4+
BENODIGD GEREEDSCHAP	Grote kamer
BESCHRIJVING	HOE HET WERKT Laten we samen in een cirkel tellen MAAR... Elk getal dat uit 3 bestaat of door 3 gedeeld kan worden is PIZZA Als iemand een fout maakt, viert iedereen feest terwijl ze schreeuwen. HET IS HEET!
RESULTATEN	Het belangrijkste doel is om elkaar te leren kennen en een veilige ruimte voor vertrouwen op te bouwen.

Workshop

TOPIC	CONSOLIDATIE
TITEL	Back to Back tekenen
DUUR	45-60 minuten
DEELNEMERS	4+
BENODIGD GEREEDSCHAP	Grote kamer, pennen, papier, foto's
BESCHRIJVING	HOE HET WERKT Zoek een partner en verspreid je in de ruimte, rug aan rug in paren. Een van de twee krijgt een afbeelding (niet aan je partner laten zien!) en de ander krijgt papier en pen. De deelnemer die de tekening vasthoudt, instrueert degene die het papier vasthoudt over wat hij moet tekenen om hetzelfde beeld te creëren.
RESULTATEN	De deelnemers komen samen voor een afsluitende discussie over de oefening. De begeleider kan de discussie beginnen met de volgende vragen: Was het gemakkelijk uit te leggen? Was het makkelijk om te tekenen volgens de instructies? Hoe voelde je je toen je eindelijk zag wat je partner had gemaakt? Hoe voelde je je toen je partner jouw tekening zag? Wat was de meest succesvolle strategie?

Workshop

TOPIC	STORYTELLING
TITEL	Wat is jouw verhaal?
DUUR	45 minuten
DEELNEMERS	Alle + 1 Personeel
BENODIGD GEREEDSCHAP	Heldenreis kaarten, PPT, Projector, Pennen en papier
BESCHRIJVING	De activiteit met het kaartspel zal gericht zijn op het uitwerken van het individuele verhaal in verhalende vorm. Het gebruikte hulpmiddel, een kaartspel met de belangrijkste fasen voor het creëren van een sprookje en de verhalende plot, zal de deelnemers helpen bij het creëren van een persoonlijk verhaal over hun leven. Op deze manier kunnen ze nadenken over de belangrijkste knooppunten, deze onder woorden brengen en zich richten op die knooppunten die ze het belangrijkste vinden om in de nabije toekomst verder te ontwikkelen. Deelnemers werken in tweetallen (of groepen van 4, afhankelijk van)
RESULTATEN	Vanuit werkkooppunt kun je door je bewust te worden van je sterke en zwakke punten goede resultaten boeken bij het vinden van nieuwe manieren om je uit te drukken en kun je je taalgebruik beter plannen, wat zeer waardevol kan zijn bij het gebruik van een gevoeliger taal. Duidelijkheid stelt je in staat om verkeerde keuzes te vermijden en het onderwerp in een staat van stress te brengen.

CONCLUSIES

Het Erasmus+ project "READY" was een opmerkelijke reis waarbij we ons hebben verdiept in de invloed van taal op onze werkelijkheid en in het bijzonder in de rol die taal speelt bij het in stand houden van stereotypen tegen mensen met een handicap, wat leidt tot hun sociale uitsluiting. In de loop van dit project hebben we ernaar gestreefd om deze kwesties frontaal aan te pakken, met als doel om onze deelnemers en medewerkers uit te rusten met de instrumenten en kennis die nodig zijn om een meer inclusieve en accepterende samenleving te creëren. De drie transnationale mobiliteiten die in de loop van het project zijn ondernomen, hebben inzichten en ervaringen van onschatbare waarde opgeleverd. Deelnemers en medewerkers van onze partnerorganisaties zijn uit dit project gekomen met een beter begrip van de belangrijke rol van taal in het vormgeven van onze percepties en interacties met de wereld.

Belangrijkste prestaties:

- Vergroot bewustzijn: Door een reeks workshops en discussies zijn deelnemers zich veel bewuster geworden van hoe taal stereotypen tegen mensen met een beperking in stand kan houden. Ze hebben een genuanceerder perspectief ontwikkeld op de kracht van taal bij het vormen van maatschappelijke normen en houdingen.
- Effectieve hulpmiddelen en oefeningen: Het project heeft deelnemers voorzien van een uitgebreide gereedschapskist met effectieve hulpmiddelen en oefeningen die hen in staat stellen om op een meer inclusieve en empathische manier met taal om te gaan. Deze hulpmiddelen zijn niet alleen praktisch, maar ook aanpasbaar voor gebruik in verschillende contexten.
- Contextueel begrip: Deelnemers en medewerkers hebben geleerd hoe ze moeten omgaan met de complexiteit van taal binnen de specifieke context van handicaps. Dit nieuwe contextuele begrip is een essentiële stap in het gebruik van taal om stereotypen te bestrijden en inclusiviteit te bevorderen.
- Bevordering van sociale integratie: "READY" heeft bijgedragen aan de inzet voor het gebruik van inclusieve taal in het dagelijks leven en daarmee aan de vermindering van sociale uitsluiting. De impact van dit project reikt veel verder dan de directe deelnemers, aangezien zij zullen optreden als pleitbezorgers voor verandering binnen hun gemeenschappen en organisaties.

Concluderend kan worden gesteld dat het Erasmus+ project "READY" met succes het bewustzijn heeft vergroot van de cruciale rol van taal bij het in stand houden van stereotypen tegen mensen met een handicap. Door waardevolle inzichten, hulpmiddelen en oefeningen aan te reiken, hebben we onze deelnemers en partnerorganisaties in staat gesteld om zinvolle stappen te zetten in de richting van een meer inclusieve samenleving. Het "READY"-project is een bewijs van de positieve veranderingen die kunnen worden bereikt als we bewust omgaan met taal en streven naar een meer inclusieve en accepterende wereld. We kijken uit naar de voortdurende impact van het "READY"-project als het de komende jaren veranderingen blijft inspireren en inclusiviteit blijft bevorderen.

Co-funded by
the European Union

Voor meer informatie over het project en de partnerorganisaties:

@readyprojecteu

ASOCIACIÓN UNO

@readyprojecteu

ILA

ready.ilabour.eu

FIGHTHESTROKE

Digital
toolkit

lms.ilabour.eu

Deze publicatie zou niet mogelijk zijn geweest zonder de deelname, passie en betrokkenheid van elke deelnemer aan de projectactiviteiten. Dit alles is aan hen te danken.

Desalniettemin is de structuur, inhoud, opmaak en redactie van deze ToolKit met passie en toewijding uitgevoerd door de volgende mensen:

Patrizio Ricci, Giovanni Gonella, Angela Marongiu, Maristella Crestani, Denisa Vornicu, Francesco Melega, Mehmet Altunbas, Sefer Demirci, Francesca Fedeli, Roberto D'Angelo.

ILA

UNO

Co-funded by
the European Union

RESOURCES

- Disability-Inclusive Language Guidelines: <https://ila.wiki/6v9>
- Disability Language Guide: <https://ila.wiki/W3k>
- European Commission Guidelines for Inclusive Communication: <https://ila.wiki/lSu>
- Glossary of Sensitive Language for Internal and External Communications: <https://ila.wiki/sgK>
- Le Parole Giuste Media E Persone Con Disabilità: <https://ila.wiki/HHT>
- NCDJ Editorial Manual: <https://ila.wiki/Obr>
- University of Groningen Inclusive Language Style Guide: <https://ila.wiki/KYk>